Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul X Seria II-a Nr. 1730 | 4 PAGINI — 20 BANI | Joi 18 noiembrie 1954

IN NUMĂRUL DE AZI:

CALE SIGURĂ DE RIDICARE A NIVELULUI DE TRAI AL OAMENILOR MUNCII

NU EXISTA SATISFACȚIE mai mare pentru un tînăr muncitor, decît aceea, că în mijlocul colectivului din care face parte și-a adus din plin contribuția, a depus toată capacitatea și puterea sa de muncă, tot spiritul său creator, pentru ca uzina sau fabrica unde lucrează să îndeplinească la timp și la toți indicii planul de producție, pentru ca astfel să contribuie mai din plin, la ridicarea continuă a nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii.

Cui nu i s-a întîmplat ca oprindu-se în fața unei vitrine alături de alți admiratori să audă rostindu-se cu mîndrie cuvinte ca acestea: „Sînt produse lucrate în fabrica noastră" sau mergînd la o expoziție să audă: „Mașina aceasta poartă marca fabricii noastre".

„De noi", „a noastră", „la noi" sînt cuvinte simple, rostite cu multă dragoste, cu mîndrie și încredere în forțele creatoare ale oamenilor muncii.

Plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din august 1953, proiectul de Directive ale Congresului al II-lea al Partidului și hotărîrile din ultima vreme ale guvernului, au trasat sarcini mari tuturor oamenilor muncii menite să ducă la creșterea nivelului de trai al întregului popor. Conducînd lupta poporului nostru pentru traducerea în viață a acestor sarcini, partidul arată oamenilor muncii, că cea mai sigură cale de ridicare a nivelului de trai este lupta pentru reducerea prețului de cost al produselor.

Cum se poate realiza acest lucru, care sînt căile care duc la reducerea prețului de cost?

Iată întrebări care și-au găsit răspunsul în însăși activitatea de fiecare zi a maselor de muncitori vîrstnici și tineri. A lupta pentru sporirea productivității muncii, pentru folosirea întregii capacități de lucru a utilajelor, a intensifica avîntul întrecerii socialiste, a descoperi și folosi din plin nesecatul izvor al rezervelor interne de care dispune fiecare întreprindere, a lupta pentru introducerea unui regim sever de economii, iată căile sigure care duc nemijlocit la îndeplinirea acestei importante sarcini.

Aportul tineretului muncitor din fabricile și uzinele patriei noastre — în această direcție — se face din ce în ce mai simțit. Numeroasele acțiuni patriotice ca aceea a tinerilor de la uzinele metalurgice „Progresul" din Brăila — de a realiza economii echivalente cu prețul de cost al unor importante produse finite, sau aceea a tinerilor de la uzinele „Clement Gottwald" din Capitală, de a reduce consumul de metal la fiecare fabricat, acțiuni care s-au născut în întrecerea socialistă au dovedit hotărîrea tineretului de a lupta pentru continua reducere a prețului de cost al produselor.

Din rîndurile tineretului s-au ridicat mulți inovatori, fruntași ai întrecerilor socialiste, muncitori care aplică metode înaintate de lucru și care aduc prin munca lor o însemnată contribuție luptei poporului nostru pentru bunăstarea sa.

Mult s-a frămîntat utemistul Ion Stratulat de la uzina de tractoare „Ernst Thälmann" din Orașul Stalin pentru a face ca mașina de găurit, la care lucrează, să dea mai mult, pentru a mări randamentul ei. El găurea piese din materiale diferite: unele mai moi, altele mai dure. Burghiile nu rezistau la cele dure, fiind nevoit să micșoreze avansul și turația — dar în felul acesta scădea randamentul. Ajutat de comuniști și de maistru, el n-a lăsat lucrurile să meargă așa, a promovat noul, lucru deosebit de important în procesul de producție, trecînd să folosească metoda de găurire intensivă elaborată de muncitorul sovietic Vasili Jirov, folosind în acest sens, burghie confecționate după indicațiile acestuia. Mărind avansul și turația mașinii, el a ajuns să găurească o piesă de fontă în numai 18 secunde, față de un minut și jumătate cît îi trebuia înainte.

Cum să nu se mîndrească tineretul reșițean cu utemistul Münster Henz care a elaborat singur și în colaborare cu alți muncitori, 86 de diverse propuneri pentru inovații și raționalizări, dintre care o mare parte au și fost aplicate în procesul de producție?

Membrii brigăzii utemiste nr. 1 din sectorul A — uzinele „I. C. Frimu" din Sinaia, condusă de utemistul Stuga Vasile, folosind cu atenție orice bucățică de metal au reușit să înscrie în contul de economii al brigăzii, economii echivalente cu prețul de cost a trei tone piese de schimb pentru agricultură.

Un mare rol în reducerea prețului de cost al produselor îl joacă formele tinerești de muncă, brigăzile și posturile utemiste de control. In cadrul brigăzilor tinerii învață să fie buni gospodari, învață unul de la altul să-și organizeze mai bine locul de muncă, să prețuiască fiecare minut în folosul producției, învață cum să-și ajute la nevoie tovarășul de muncă. De asemenea, ochii ageri ai membrilor din postul utemist de control, pot observa la timp orice risipă care se face, cauza eventualelor rebuturi, dacă se folosește întreaga capacitate de lucru a mașinilor — venind cu propuneri concrete pentru înlăturarea deficiențelor ivite.

Fiecărui tînăr să nu-i fie indiferent, dacă o mașină a mers cîteva minute în gol, dacă locul de muncă al vecinului este în dezordine, dacă se risipește material sau energie. Trebuie să arătăm că în ceea ce privește problema reducerii prețului de cost mai sînt încă mari lipsuri care frînează îndeplinirea acestei sarcini. Mai sînt din păcate mulți tineri risipitori care nu-și îngrijesc mașinile, sau deteriorează o serie de bunuri din fabrica sau uzina respectivă, mai sînt mulți tineri care întîrziind de la lucru, sau chiulind o bucată de vreme, dau zor către sfîrșitul zilei, săptămînii sau lunii să-și îndeplinească sarcinile de plan, aceasta avînd o mare influență asupra îndeplinirii ritmice a planului, asupra calității produselor.

Comitetele regionale, raionale și orășenești și ale organizațiilor de bază U.T.M. trebuie să desfășoare o îndrumare concretă în rîndurile tineretului, pentru a face din fiecare tînăr un bun gospodar, care să prețuiască fiecare gram de metal, fiecare gram de ulei, care să țină la mașina sa care să promoveze noul în procesul de producție, luptători înaintați împotriva risipei de orice fel, împotriva indisciplinei și a chiulului, pentru o înaltă productivitate a muncii.

Educarea tineretului în spiritul atitudinii noi, socialiste față de muncă, în spiritul grijii față de bunul obștesc, a unei disciplini conștiente în producție — stimularea la timp a spiritului său creator, inventiv, iată sarcini de mare răspundere pentru comitetele organizațiilor de bază U.T.M.

Partidul și guvernul cheamă pe oamenii muncii și deci și tineretul să lupte cu fermitate pentru îndeplinirea planului de stat la toți indicii, pentru o cît mai bună folosire a mașinilor, pentru sporirea productivității muncii, pentru îmbunătățirea calității produselor, împotriva risipei, pentru un regim sever de economii, pentru reducerea prețului de cost al produselor, în vederea ieftinirii mărfurilor și sporirii puterii de cumpărare a oamenilor muncii.

Pentru o înaltă productivitate a muncii — strungurile să meargă fără oprire

Creșterea permanentă a productivității muncii este o condiție esențială în ridicarea bunei stări a celor ce muncesc.

Tineretul muncitor din țara noastră participă cu însuflețire la obținerea unei înalte productivități a muncii, folosind în acest sens tot ceea ce este nou, verificat în practică, aplicînd cele mai avansate metode de lucru și cele mai prețioase inovații.

Importanta inovație — dispozitivul de prindere a pieselor din plin mers al strungului — se bucură azi de o mare popularitate în rîndurile tinerilor strungari. Numărul celor care folosesc această inovație este mereu în creștere iar rezultatele obținute sînt deosebit de importante.

Despre asemenea fapte vorbesc știrile de mai jos:

Roadele folosirii noului dispozitiv

Vestea că utemistul Marin Bărbat de la I.M.U.-Medgidia a construit un dispozitiv de prindere a pieselor din plin mers al strungului, a străbătut repede printre strungarii uzinelor de tractoare „Ernst Thälmann" din Orașul Stalin. Ei au urmărit cu atenție rezultatele obținute de strungarul utemist cu ocazia schimburilor de experiență de la București. Curînd, rînd pe rînd, tot mai mulți tineri au trecut să lucreze cu noul dispozitiv.

Printre primii a fost și utemistul Gheorghe Munteanu de la atelierul piese mici al sectorului uzinaj șasiu care lucrează la strunjirea pivotului farului. Lucrînd cu noul dispozitiv, utemistul Munteanu Gheorghe, realizează în 8 ore 200 pivoți.

El a înlăturat multe din operațiile care se făceau mai înainte. Acum totul este simplu. Cînd piesa este gata strunjită, utemistul Munteanu trage înapoi suportul chernerului, astfel că piesa se desface din dispozitiv. Dispozitivul se dovedește a fi foarte avantajos la multe piese care se lucrează în serii mari.

La sectorul prese, utemiștii Mihai Bucur și Ștefan Nițu care strunjesc carcase pentru semi-ringuri, au reușit să obțină succese importante. Acum ei nu mai opresc strungul după ce o piesă este gata ci lucrează din plin mers reușind să execute în loc de 400-500 piese cît strunjeau înainte, chiar și 1.100 piese în 8 ore.

Și tinerii de la linia supape a sectorului uzinaj motor au trecut să lucreze cu noul dispozitiv. Aici, printre cei care și-au luat angajamente mărite în cinstea zilei de 7 Noiembrie a fost și utemistul Vasile Bularcă.

„Voi realiza la timp planul de producție cu care este programat strungul meu" — a spus el într-una din consfătuirile de producție.

Utemistul Bularcă a trecut să lucreze atunci cu noul dispozitiv. Lucrul a început să meargă de minune. El a introdus de prima dată piesa în strung din plin mers, apoi cuțitele s-au înfipt la rînd în metal: trei operații deodată a început să execute. Prin eliminarea timpilor necesari centrării pieselor, opririlor și pornirilor strungului, Vasile Bularcă a produs chiar de la început 400 supape în 8 ore, ceea ce echivalează cu peste 2 norme și jumătate.

Nu este ușor să lucrezi și să realizezi ceea ce ar trebui făcut de două schimburi și jumătate, însă noul dispozitiv l-a ajutat pe Vasile Bularcă să realizeze cu cinste angajamentul luat.

Chiar și unii dintre cei mai tineri strungari care nu de mult au ieșit de pe băncile școlii profesionale, au încercat să lucreze la strung, introducînd piesa din plin mers și au reușit. Așa este utemistul Alexandru Adam din sectorul uzinaj-motoare, care la strunjirea exterioară a paharului resortului de la motorul tractorului K.D. 35 cu ajutorul dispozitivului confecționat după modelul făcut de tînărul Marin Bărbat obține însemnate rezultate.

Metoda de lucru cu dispozitivul de prindere a pieselor din plin mers al strungului se extinde tot mai mult în rîndurile strungarilor. Cabinetul tehnic din uzină studiază în prezent aplicarea pe o scară și mai largă a dispozitivului la linia supape de la sectorul uzinaj-motor și altele.

Corespondent
CAROL SZABO

Pe scurt, din uzina unde s-a născut inovația

Acum, la puțin timp de la data cînd a început să fie folosit dispozitivul de prindere a pieselor din plin mers al strungului, la I.M.U.-Medgidia, se pot vedea unele dintre rezultatele obținute.

★ *Supapele pentru motor I.A.R., costau 4,45 lei. Confecționate cu noul dispozitiv, prețul lor de cost a fost redus cu 2,44 lei.*

★ *Supapele de pornire costau 3,36 lei bucata. Acum costă numai 1,33 lei. Prețul unei asemenea supape a fost redus cu 2,03 lei.*

★ *Folosirea dispozitivului a făcut posibilă creșterea productivității muncii cu 233 la sută, ceea ce a făcut ca prețul de cost să fie redus în medie cu 12 la sută.*

De ce se așteaptă recomandații speciale?

Lucrul cu dispozitivul de prindere a pieselor din plin mers al strungului a dat roade în numeroase fabrici și uzine din țară. Totuși se dovedește că într-o serie de întreprinderi în care sînt posibilități și este necesară folosirea noului dispozitiv, mai dăinuie încă concepția învechită a pasivității față de tot ce este nou, creator. Această concepție există, de pildă, la atelierele centrale „Hutira Dezideriu" din orașul Baia Mare deși în munca lor, numeroși tineri de aici au obținut succese importante și nimeni nu poate nega acest fapt. Există însă aici cuibărită mulțumirea de sine în rîndurile unor oameni care sînt satisfăcuți numai cu ceea ce reușesc să realizeze. Nu există preocupare ca normele depășite azi să fie depășite și mîine, ca și cum ar exista un plafon al depășirilor de norme. Nimeni nu luptă să spargă așa-zisele plafoane.

Te întrebi: cum poate fi posibilă lipsa de interes în promovarea noului? Utemiștii și tinerii însă te lămuresc repede. Secretarul comitetului organizației de bază U.T.M. care este tocmai tovarășul Săsăreanu Francisc, ce-i drept îi place să muncească, dar ține mult la orgoliul său. El lucrează la o mașină-unealtă amortizoare. De ce și-ar bate capul cu o inovație care trebuie aplicată la strunguri? Pe el nu-l preocupă creșterea continuă a productivității muncii, reducerea prețului de cost și îmbunătățirea calității produselor în munca fiecărui utemist și tînăr. De aceea rămîne pasiv în fața unei asemenea inovații cum este aceasta realizată de utemistul Bărbat Marin.

Se înțelege, fără sprijinul concret al comitetului organizației de bază U.T.M. tinerii strungari nu pot trece la folosirea dispozitivului cu ajutorul căruia ar putea obține importante succese. Este drept însă că nici comitetul organizației de bază de la atelierele „Hutira Dezideriu" în frunte cu tov. Săsăreanu nu a fost tras la răspundere de nimeni.

De la comitetul orășenesc U.T.M. Baia Mare a venit pe aici și primul secretar tov. Pancea Mihai și șeful secției organizații U.T.M. tov. Dojner Victor. Și unul și altul, cînd au venit pe aici au discutat cu tinerii despre multe alte „probleme importante" dar despre aplicarea dispozitivului de prindere a pieselor din mers al strungului n-au suflat nici un cuvînt.

O stare de lucruri asemănătoare găsești și la uzina „Unio" Satu-Mare. La această uzină dacă s-ar aplica dispozitivul de prindere a pieselor din plin mers al strungului, o serie de repere ar fi executate mai ușor și mai repede și aceasta cu atît mai mult cu cît ele sînt și piese destinate agriculturii. Dar nici aici nu s-a trecut la fapte și construirea unor asemenea dispozitive care ar putea aduce mari foloase este tărăgănată de multă vreme.

Dar aici, ca și la întreprinderea „13 Septembrie" din același oraș, inițiativele noi care se nasc în întrecerea socialistă nu sînt aplicate decît dacă sînt „recomandate de comitetul orășenesc U.T.M.".

Comitetul orășenesc U.T.M. Satu Mare la rîndul său socotește că munca merge și fără să mai recomande tinerilor să aplice cutare sau cutare metodă, inițiativă sau inovație.

Altfel nu se explică de ce, cînd tov. Jurjea Ștefan trimite activiști pe teren, sau cînd se deplasează personal, tinerii nu primesc sfaturi și îndrumări practice. O lipsă destul de mare de care dă dovadă șeful secției muncitorești de la comitetul regional U.T.M. Baia Mare tov. Trifan Petru este aceea că nici după două săptămîni de la popularizarea inovației tînărului Marin Bărbat nu știa nimic despre ce este vorba.

Cînd i s-a atras atenția, tov. Trifan s-a hotărît să se ocupe personal de această problemă și mai ales la atelierele centrale „Hutira Dezideriu". A promis că se va ocupa dar... a uitat. Își va aduce oare aminte să instruiască tineretul pentru a lucra cu noul dispozitiv, sau așteaptă și el recomandații tot „de sus"?

TEOHARIDE IOAN
corespondentul
„Scînteii tineretului"
pentru regiunea Baia Mare

Arăturile de toamnă măresc belșugul recoltei

În urma experienței căpătate de pe timpul cînd mulți dintre colectiviști lucrau în întovărășire, în 1952 am executat arături adînci pe întreaga suprafață. Acest lucru ne-a adus cantități sporite de recolte.

În vederea obținerii de recolte cît mai mari, gospodăria noastră s-a îngrijit ca pe întreaga suprafață de teren ce urmează să fie însămînțată în primăvară, să se efectueze arături adînci și odată cu acestea să se îngroape sub brazdă îngrășăminte naturale pe o suprafață de 20 hectare, unde pămîntul este mai slab.

Pentru a putea executa la timp aceste arături, conducerea gospodăriei s-a îngrijit ca produsele de toamnă — porumbul, floarea soarelui etc. — să fie recoltate la timp și în bune condițiuni. În această muncă un rol deosebit l-a avut organizația U.T.M. care a mobilizat tineretul în munca de recoltare. Utemiștii Ionică Damian, Gheorghe Spaitu, Ioana Mircea și Minel Ivănoiu au fost un exemplu viu pentru toți colectiviștii.

Imediat după terminarea recoltării, tractoarele au fost băgate în brazdă, iar tractoriștii din brigada ce ne-a fost repartizată de S.M.T.-ul Poiana Mare au muncit cu tot avîntul pentru terminarea la timp a lucrărilor.

Arăturile adînci s-au executat în raport cu culturile planificate pentru a fi însămînțate în primăvară. De exemplu, pentru plantele tehnice ca: bumbacul, sfecla de zahăr, ricinul etc., s-au executat arăturile la adîncimea de 25—27 cm., iar pentru culturuile de cereale cum este porumbul, ovăzul etc., arăturile s-au făcut la 20—22 cm. adîncime. În total au fost făcute arături de toamnă pe o suprafață de 78 hectare.

În executarea acestor arături, gospodăria noastră a avut un sprijin deosebit din partea brigăzii a I-a de tractoriști de la S.M.T. Poiana Mare, în frunte cu șeful de brigadă Aurel Baba și tractoriștii Solomon și Smocu Petre, care au înțeles să execute arăturile conform contractului încheiat cu gospodăria. Nu același sprijin l-am putut avea din partea tractoriștilor Crînguș și Ghiarălia, care prin delăsarea lor n-au executat arăturile în condițiuni bune și la timp. Tractoriștii veniți în locul acestora doi au muncit cu mult avînt și astfel arăturile au fost terminate la vreme.

Aplicînd cu stăruință regulile agrotehnice printre care și arăturile adînci de toamnă, așa cum ne indică Proiectul de Directive ale celui de al II-lea Congres al Partidului, vom reuși să mărim producția la hectar contribuind în felul acesta la ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii din patria noastră.

FÎNTÎNA PETRE
președintele G.A.C. „1 Mai" din comuna Maglavit, regiunea Craiova

Cu sprijinul tineretului

IAȘI (de la corespondentul nostru). — La marginea Iașilor, la aproximativ un kilometru de șoseaua Ilie Pintilie, se află o secție a gospodăriei agricole de stat Bucium. Secția are între altele și o pepinieră de pomi fructiferi.

Zilele trecute, în pepinieră veniseră mulți tineri. Ce se întîmplase? Puieții au crescut într-atît încît trebuiau scoși neapărat în toamna aceasta.

Sute de tineri au răspuns la chemarea comitetului orășenesc U.T.M. Iași. Studenți de la Institutul agronomic, elevi ai grupelor școlii C.F.R., ai școlii de tractoriști, ai școlii de președinți de gospodării agricole colective au curățat de omizi și au desfrunzit 113.417 puieți. De asemenea, au scos în cîteva zile aproape 86.000 puieți.

Mulți dintre tinerii care au luat parte la această acțiune au obținut rezultate frumoase. Astfel, Cazacu Ion, student în anul III la Facultatea de agricultură a Institutului agronomic a scos 60 de puieți în 3 ore, Paraschiv Nicușor din anul II de la Facultatea de zootehnie, a scos 124 puieți într-o zi, iar Petrache Emil și Grosu Ion cîte 100 de puieți pe zi.

Alte sute de tineri din întreprinderile, facultățile și școlile ieșene s-au îndreptat duminică dimineața spre diverse locuri ale orașului pentru a planta pomi pe marginea unor străzi și șosele naționale. Studenții facultății muncitorești, printre care s-au remarcat Tașcă Grigore și Nadolu, au plantat aproximativ 500 de pomi, iar studenții de la Institutul de industrie ușoară au plantat 430 pomi.

Prezentarea scrisorilor de acreditare de către noul ambasador al Republicii Federative Populare Iugoslavia la București

La 17 noiembrie a. c. președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne, dr. Petru Groza, a primit pe ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Federative Populare Iugoslavia la București, Vujanovici Nicola, care și-a prezentat scrisorile de acreditare.

La solemnitate au participat Mihail Sadoveanu, vicepreședinte al Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne, Simion Bughici, ministrul Afacerilor Externe, Mircea Bălănescu, director în Ministerul Afacerilor Externe, Dionisie Ionescu, director al Protocolului din Ministerul Afacerilor Externe și Ion Vrabie, directorul Cancelariei Prezidiului Marii Adunări Naționale.

Ambasadorul Iugoslaviei a fost însoțit de Ilija Topaloski, consilier, Milutin Popovici, prim secretar, lt. col. Milan Minici, atașat militar, Stevan Soci, al doilea secretar, Milan Zupan, secretar, Vladimir Marici, atașat și Djordje Popovici, atașat.

Inmînînd scrisorile de acreditare, ambasadorul R.F.P. Iugoslavia, Vujanovici Nicola și-a exprimat convingerea în dezvoltarea relațiilor de bună vecinătate și prietenie între popoarele iugoslav și romîn, în interesul comun al celor două țări și al păcii în întreaga lume.

Ambasadorul a arătat că își va consacra întreaga activitate acestui scop și a cerut sprijinul Prezidiului Marii Adunări Naționale a R.P.R. în îndeplinirea misiunii sale.

Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale, dr. Petru Groza, și-a exprimat satisfacția pentru cuvintele rostite de ambasadorul R.F.P. Iugoslavia și a arătat că Republica Populară Romînă și guvernul său doresc dezvoltarea relațiilor de bună vecinătate și prietenie cu Republica Federativă Populară Iugoslavia, ceea ce va contribui la consolidarea păcii.

Dr. Petru Groza l-a asigurat pe ambasadorul R.F.P. Iugoslavia că în activitatea sa dusă în folosul dezvoltării relațiilor dintre cele două state, va întîlni înțelegere și sprijin.

(Agerpres)

În tabăra tinerilor șoimi

Vînt proaspăt aleargă pe coastele munților de la Buda, iar pe vîrful muntelui Harmashatarhegy un aparat special arată că bate un vînt puternic. De pe vîrful muntelui ți se deschide în față o minunată priveliște. De o parte mulțimea de clădiri a Capitalei ungare se întinde departe pînă la orizont, la mijloc curge Dunărea ca o uriașă panglică albastră, iar pe partea cealaltă se vede lungul șir al munților Buda cu coama acoperită de verdeață, cu luminișuri pline de iarbă înaltă.

Nu departe de vîrful muntelui, sub crengile stejarilor și brazilor se ascund cîteva clădiri. Aci se află tabăra Federației Maghiare de Aviație Sportivă de la Harmashatarhegy. Aceasta este un adevărat rai al tinerilor dornici să cucerească înălțimile. Peste tot se observă o ordine perfectă. Printre clădiri șerpuiesc drumuri străjuite de garduri joase care adăpostesc straturi cu flori. Prin ferestrele deschise se aud cîntece vesele, iar nu departe se înalță siluetele întunecate ale hangarelor. Sus, în văzduh, viitorii piloți descriu cercuri cu planoare-școală de tip „Koma", ale căror aripi strălucesc în bătaia soarelui.

Nu există elev planorist care să nu se gîndească cu dor la această tabără.

Programul taberei începe la ora 7 dimineața. Fiecare elev învață întîi pe sol ce are de făcut în aer. Ei fac cunoștință cu toate părțile planorului, primesc și instrucție de parașutist și numai după ce au asimilat toate cunoștințele teoretice necesare încep exercițiile de zbor fără motor cu planoare-școală cu două locuri. Exercițiile acestea se fac sub supravegherea instructorului.

Întreaga activitate se desfășoară după un plan bine chibzuit, iar elevii notează în jurnalul lor de muncă sarcinile primite și rezultatele obținute în executarea lor.

Programul durează pînă la ora 6 după amiază. La ora 10 și la prînz mîncarea e adusă pe terenul de antrenament și în timp ce un grup zboară sau primește instructajul teoretic, celălalt grup servește o masă bogată și hrănitoare. În tabără tinerii duc o viață sănătoasă, mănîncă substanțial, dorm suficient și se mișcă tot timpul în aer liber.

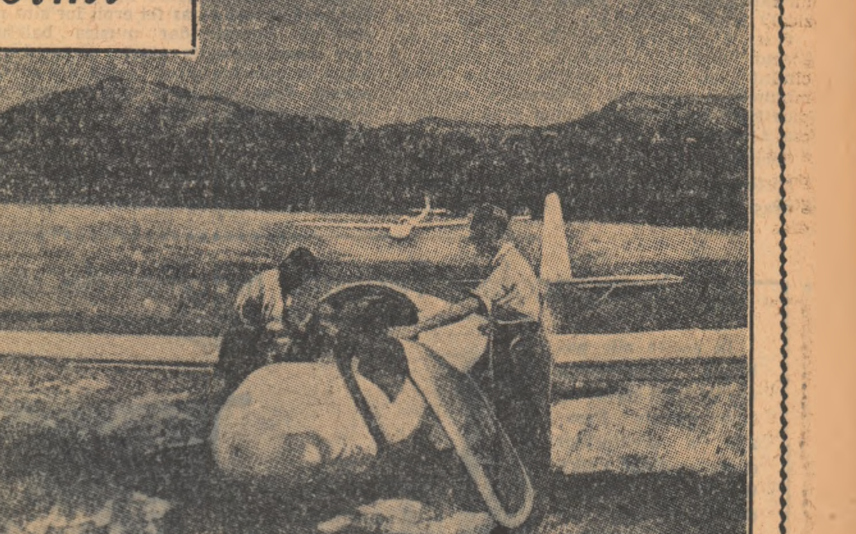
După terminarea programului, planoarele sînt închise în hangare, iar la ora 7 tinerii se întîlnesc în sala de mese a taberei pentru cină. Pînă la ora 9 seara ei se distrează, vizionează filme, organizează jocuri de societate sau cîntă melodii vesele, tinerești. Stingerea se face la ora 9 fix pentru ca a doua zi elevii să poată continua odihniți învățătura.

Cine sînt membrii taberei? Tineri muncitori din fabrici, elevi, studenți. Ei sînt copiii muncitorilor cărora vechiul regim nu le-a permis practicarea sportului aviatic. Astăzi, în noua Ungarie statul are o grijă deosebită față de elevii taberei de la Harmashatarhegy: fiecare elev primește salopetă, haine de sărbătoare, încălțăminte precum și toate cărțile și rechizitele necesare învățăturii. Învățămîntul, echiparea și cazarea sînt cu totul gratuite.

În asemenea condiții învățătura devine o bucurie. Toți elevii vorbesc mîndri și fericiți despre munca lor, de planurile lor de viitor. Sandorfi Laszlo, unul dintre cei mai buni elevi ai taberei abia a împlinit 15 ani, dar vorbește cu seriozitatea unui pilot bătrîn.

— Am venit aci din Miskolc; sînt elev la uzinele siderurgice „Lenin". Tata și fratele meu sînt muncitori la Fabrica MAVAG din Diosgyor. Voiam de multă vreme să ajung aci în tabără și sînt mîndru că și la clubul de aviație de la Miskolc și la locul meu de producție m-au găsit demn de a lua parte la aceste cursuri. De aceea mă străduiesc să învăț cît pot mai mult. Am zburat de-acum și singur.

Sandorfi povestește cu fața luminată de bucurie, ce sentiment măreț îți dă zborul, ce bucurii trăiești cînd te înalți în văzduh și vezi cum jos se așterne regiunea ca o hartă vie.

In tabăra de la Harmashatarhegy tinerii piloți pregătesc un planor pentru decolare

Un alt membru al taberei, Tanner Laszlo, este elev al unei școli medii. Este în penultima clasă a gimnaziului și anul viitor își va da bacalaureatul. Tatăl lui este muncitor la căile ferate, iar mama sa lucrează într-o cooperativă meșteșugărească.

— Mergeam la școală — spune Tanner Laszlo — cînd într-o zi membrii clubului de aviație al circumscripției XIII din Budapesta ne-au vizitat școala pentru a întreba cine vrea să activeze în aviația sportivă. M-am prezentat printre primii și pot să vă spun că am fost cel mai fericit om din lume cînd am aflat că am fost găsit apt la vizita medicală. Mai tîrziu am trecut la o școală din Ujpest unde m-am înscris într-un club de aviație și am muncit în așa fel încît pînă la urmă am fost ales chiar și în conducere.

Un zîmbet se așterne pe fața tînărului în timp ce arată tabăra scăldată în lumina soarelui; apoi continuă cu ochi strălucitori:

— Și acum sînt aci și învăț. Mi-am realizat visul. Acum voi deveni aviator cu adevărat.

Încet se apropie înserarea și frumoasele aparate-școală sosesc unul după altul. Începe îngrijirea lor. Fiecare aparat este îngrijit de un grup de elevi. Apoi planoarele de tip „Koma" sînt împinse pe rînd în hangare.

O liniște adîncă cuprinde tabăra. Doar de departe se aude zgomotul surd al Capitalei. Încet se lasă noaptea. Elevii termină masa de seară și epuizează și orele de distracție. Acum tabăra de planoriști se odihnește. Nici vîntul nu mai suflă, iar aparatul semnalizator atîrnă nemișcat pe stîlpul înalt.

Un mare succes al Teatrului de Operă și Balet al R.P.R.

Baletul „Călărețul de Aramă" de R. M. Glier

Marele poet revoluționar rus Alexandr Sergheevici Pușkin spunea: *„Ce se dezvoltă într-o tragedie? Zugrăvirea omului și a poporului. Zugrăvirea morții omului, a soartei poporului".*

Aceste cuvinte ar putea fi considerate ca un motto al acelui impresionant spectacol care este baletul „Călărețul de Aramă" compus de R. M. Glier pe baza unui libret inspirat de poemul cu același nume de A. S. Pușkin. Ideea care străbate întregul spectacol este: Evghenie și Parașa pier, dar poporul, orașul Petersburg pe care acesta l-a durat cu mîinile sale iscusite, trăiește, se înalță mereu mai sus.

Nu vom zăbovi asupra povestirii subiectului sau a descrierii baletului. Oricîte rînduri, pagini s-ar scrie, ele nu pot înlocui vizionarea acestui monumental spectacol. Și, ori de cîte ori l-ai vedea, de fiecare dată ai găsi noi idei înțelepte, noi trăsături subtile, într-atît de profund și bogat este conținutul său, într-atît de înaltă realizarea sa artistică.

Vom căuta să desprindem cîteva idei din noianul stîrnit de spectacol.

Compozitorul a folosit pentru caracterizarea personajelor și ideilor sale sistemul „leit motivelor", a motivelor conducătoare. Evghenie, dragostea Parașei, Petru cel Mare, marele oraș Petersburg, valurile Nevei, își găsesc o întruchipare concretă în anumite teme, motive care răsună ori de cîte ori apar sau este vorba de ei.

R. M. Glier și-a ales doar cîteva idei muzicale principale pentru a nu îngreuna distingerea, memorarea, înțelegerea lor. El îi familiarizează pe ascultători cu aceste teme încă în uvertură. Astfel răsună tema lui Evghenie, acel slujbaș mărunt și neștiut, sfios dar însuflețit de o dragoste năvalnică pentru Parașa. Cînd avîntată, cînd frămîntată sau resemnată, tema sa izbutește să-l caracterizeze pe acest om care nu e în măsură să-și croiască fericirea. Tema lui Evghenie, fără a fi o prelucrare de cîntec popular, are totuși un puternic caracter național, în ea răsunînd ecouri ale intonațiilor muzicii marilor clasici ruși.

Tema Parașei — fată de oameni nevoiași, care trăiește într-o izbușcă de lemn lîngă Neva — este bazată pe intonații de cîntec popular rus și răsună cu o extraordinară duioșie. Este interesant de arătat că dansul mamei Parașei (actul II) constituie prelucrarea directă a unui joc popular rus. După cum se știe, inundația din 1824 (an în care se petrece o parte din acțiunea baletului) și-a cules victimele mai ales din rîndurile populației nevoiașe a orașului care, ca și Parașa, locuia „vecină cu aceste valuri rele". Prezentînd tabloul nenorocirii, Pușkin, la vremea lui, adresa de fapt un act de acuzare împotriva autocrației, a claselor privilegiate care se îmbuibau pe socoteala poporului exploatat fără cruțare și lăsat pradă calamităților naturale. Caracterizarea muzicală a Parașei și a mamei ei ne ajută să înțelegem și mai bine că ele fac parte tocmai din popor, că nenorocirea lor nu este o fantezie a „sorții" ci este legată de nenorocirile care loveau în primul rînd poporul. Numai o singură dată mai prelucrează R. M. Glier un cîntec popular în baletul său: în dansul constructorilor Petersburgului (actul I). Dansul popular plin de foc este legat și de data aceasta de o imagine a poporului.

Petru cel Mare este caracterizat prin teme majestoase dar puțin aspre care vor răsuna (în forma inițială sau transformată) ori de cîte ori va apare el sau va încolți în mintea vreunui personaj imaginea lui. Astfel, una din ele răsună în ultimul act, cînd în mintea lui Evghenie se face lumină pentru o clipă; destulă vreme pentru ca să lege nenorocirea sa de cel din voia căruia Petersburgul a fost construit pe Neva. Astfel și ascultătorul înțelege mai bine frămîntările și cursul gîndirii lui Evghenie și îi apare mai clar de ce acesta îl blestemă pe temutul țar (actul IV).

Dar R. M. Glier nu întruchipează numai personaje în „leit motive". Valurilor Nevei, de pildă, le corespunde o temă foarte pregnantă. Cînd în povestirea lui Evghenie, Petru, pe țărmul apelor deșarte, în penumbră (actul I), hotărăște construirea Petersburgului, răsună o temă aducînd aminte de Oceanul, marea albastră din „Sadko" de Rimski-Korsakov. Ea zugrăvește forțele neliniștite ale apei, ale naturii, care trebuiesc înfruntate și stăpînite pentru a se putea construi orașul. Aceeași temă va răsuna cu putere în scenele revărsării Nevei și, astfel, îl ajută și ea pe ascultător să înțeleagă legătura dintre inundația care-i aduce nenorocirea lui Evghenie și Petru I. Dramaturgia muzicală întrece aici aceea a libretului.

O temă deosebit de însemnată este aceea a „marelui oraș". Ea răsună atunci cînd, în fața planului Petersburgului mintea lui Petru se avîntă înainte închipuindu-și creșterea viitoare a orașului, ca și în măreţul final cînd Pușkin, care a așternut pe hîrtie ultimele slove ale poemului său, își îndreaptă plin de dragoste privirile către mîndrul și frumosul oraș. Muzica ne ajută să ne însușim concluzia optimistă a spectacolului cu privire la soarta minunată a poporului care este de neînvins. Ea ne face să înțelegem mai bine că, așa cum spunea Belinski, adevăratul erou al „Călărețului de Aramă" este Petersburgul, Leningradul de astăzi.

Imaginea scenică a caracterelor este redată de o pleiadă de balerini și balerine condusă de Igor Smirnov, maestru de balet la Teatrul Mare Academic de Stat din Moscova, asistat de Oleg Danovschi, artist emerit al R.P.R. și Bela Balogh. Partea muzicală este asigurată de orchestra Teatrului de Operă și Balet al R.P.R. condusă de Robert Rosensteck.

Remarcabil este cuplul Gabriel Popescu (Evghenie) — Irinel Liciu (Parașa), laureați ai celui de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților de la București. Gabriel Popescu creează un personaj unitar, viu, emoționant. El folosește cu egală măestrie mijloacele de expresie ale dansului și ale mimicii. Încă de la prima sa apariție îi cucerește pe spectatori și îi convinge de veridicitatea personajului său: om simplu, sfios, foarte sensibil, de o mare puritate sufletească, visător, dar părînd a simți o oarecare opresiune sufletească. Aceleași trăsături îl caracterizează pe Evghenie și de-a lungul actului II. În ultimele două acte fizionomia lui Evghenie se schimbă. Timiditatea face loc hotărîrii de a o salva pe Parașa. Evghenie are momente cînd e mai hotărît. Trecerea de la timiditate (realizată printr-o serie de elemente de regie, dans, mimică — de pildă scenele cu garoafa roșie) la manifestările de voință este naturală. Gabriel Popescu nu a exagerat nici sfiala, nici răscoala lui Evghenie — le-a trăit. Impresionantă este scena blestemului. Evghenie se tîrăște furios către călăreț, îl blestemă și apoi, în memoria sa, crezînd că acesta și-a întors fața către el, se înspăimîntă de cele spuse și, ferindu-se parcă cu mîinile de urgia țarului, fuge, fuge ca un disperat. În ultimele acte, elementul de opresiune sufletească, care-i era propriu lui Evghenie încă de la început, devine dominant. Dar totodată el și-a păstrat gingășia, bunătatea; acestea se vădesc cu osebire în jocul trist cu copiii (care-i fură garoafa, ultimă relicvă a dragostei sale) ca și în viziunile sale în care tot mai slab reapare Parașa.

De-a lungul ultimelor două acte Evghenie este, mai tot timpul, singur pe scenă. Datorită remarcabilei interpretări a lui Gabriel Popescu care a știut să dea viață într-un chip pregnant, individual, indicațiilor regiei, atenția și interesul spectatorului rămîn ațintite asupra lui atît în timpul inundației (cu toate elementele de regie tehnică covîrșitoare) cît și în dramaticele scene de după aceea.

Irinel Liciu este o fermecătoare Parașă. Naivitatea și stîngăcia pe care le împrumută eroinei încă din scena întîlnirii (tabloul I), neliniștea care i se lasă în suflet cînd, în joacă, i se prezice o nenorocire, bucuria și elanul revederii lui Evghenie, precum și alte nenumărate stări sufletești pe care în cursul acțiunii le sădește în personajul Parașei, dovedesc măestrie, sensibilitatea ei multilaterală. Dar poate că momentul cel mai impresionant este cînd, în vreme ce vîntul vuiește și norii străbat cerul, Parașa, neliniștită, regretă că l-a lăsat pe Evghenie să plece, ea fuge să-l aducă înapoi, dar este prea tîrziu... Pe fondul unei muzici impresionante, Parașa are un dans în care bucuria dragostei se îmbină cu durerea despărțirii, dorul pentru cel drag și presimțirea unei nenorociri. Este un moment de o mare bogăție de sentimente, de un încordat dramatism pe care balerina noastră îl realizează deplin. Remarcabile sînt și aparițiile Parașei în viziunile lui Evghenie; Irinel Liciu reușește aici parcă să le lipsească de materialitate, atît de vaporos și suav sînt ele dansate.

În interpretarea lui Gabriel Popescu și a lui Irinel Liciu, Evghenie și Parașa te cuceresc prin sinceritatea, simplitatea și nevinovăția lor (și prin aceasta sfîrșitul tragic al dragostei lor apare cu atît mai nedrept, mai revoltător).

Acelorași personaje le dau viață și cuplul Gheorghe Cotovelea-Pușa Niculescu. În prima lor întîlnire, (adagio, variații și valsul cu leagănul) ei sînt plini de prospețime, de puritate sufletească. Tălmăcirea pe care o dau personajelor diferă întrucîtva de aceea a lui G. Popescu și I. Liciu. Atît lui Gheorghe Cotovelea cît și Pușei Niculescu le sînt străine inițial elemente de opresiune sufletească (poate că astfel eroii lor sînt mai plini de tinerețe, dar muzica baletului cere parcă prezența acestui element care ajută la caracterizarea vieții din vremea aceea). Pușa Niculescu ușoară, grațioasă, vădește resurse artistice și o tehnică de balet remarcabilă; poate că, cu timpul, ea va trăi mai intens rolul ei sau, mai bine zis, va reuși să exteriorizeze mai vizibil sentimentele eroinei. Aceeași sperantă o avem și în ceea ce-l privește pe Gheorghe Cotovelea.

În rolul lui Petru I apar Nicolae Bazaca și Vladimir Bedea. Fire dinamică și clocotitoare, al cărui caracter sociabil și a cărui dîrzenie în muncă sînt citate în numeroase documente ale vremii, Petru I, este un personaj foarte complex și greu de interpretat. Unii istorici l-au numit „țarul dulgher" exprimînd prin aceasta și cele două laturi caracteristice temperamentului său. Justul echilibru între aceste două elemente este greu de găsit și exprimat — mai ales folosind doar mijloacele pantomimei. Deși N. Bazaca și V. Bedea sînt artiști de valoare, știind să folosească plastic resursele pantomimei, ei nu au realizat încă o interpretare veridică, avînd uneori gesturi exagerat de sociabile, (fără să țină seama că Petru I era totuși țar) creînd un personaj cam superficial, uneori chiar comic. Nu încape îndoială că interpreții lui Petru I ar avea multe de învățat de la magistrala întruchipare dată acestuia de N. Simonov în filmul „Petru cel Mare".

Trebuiesc subliniate meritele unor balerine ca Simona Ștefănescu și Valentina Massini, laureate ale celui de al IV-lea Festival Mondial, Suzi Rumler, Gabriela Danovschi, Maria Bardizian, Magdalena Radulescu, Josette Lupu, ș.a. care deși în roluri mai mici au reușit să dea multă expresivitate dansurilor lor.

Dealtfel, apare ca o preocupare permanentă și o reușită a regiei aceea că de-a lungul spectacolului toate dansurile sînt subordonate expresiei, liniei generale a spectacolului. Balerini și balerine nu par preocupați de mișcări de dans ci trăiesc pe scenă, exprimă în cadrul dansului ideile și sentimentele lor. Acesta este un mare succes al concepției realiste despre dans.

Atît autorii baletului cît și regia au izbutit să facă o caracterizare realistă a societății petersburgheze din vremea lui Petru și din aceea a lui Pușkin. Astfel în actul I, în scenele din epoca lui Petru, apar două lumi puternic conturate prin dansurile ei. Una este aceea a meșterilor și marinarilor care, după ce au dovedit măestria lor de constructori își exprimă bucuria într-un dans rus plin de avînt în care vădesc și talentul lor de dansatori. Alta este aristocrația petersburgheză care dansează în palatul lui Petru I un „preacinstit" și comod „Grossvatertanz" (dansul bunicului, de origină germană) care era frecvent dansat în așa numitele „assemblee" din vremea lui Petru I. În caracterizarea scenică a mulțimii se vede grija pentru amănunte a regiei. Astfel, de pildă, în actul I, în care apar în Piața Senatului din Petersburg o mulțime de oameni. Aici nu avem o scenă supraîncărcată tocmai pentru că fiecare personaj este o individualitate a cărui existență în momentul acela pe scenă își găsește o justificare.

Arlechinul și Colombina (Ion Boitanciuc și Pania Mihailova sau Larisa Șerban), invalidul (care ne sugerează parcă faptul că n-a trecut multă vreme de la războiul de apărare a patriei din 1812), garda din regimentul Preobrajenski (care, la 18 luni după aceea, avea să treacă primul sub steagul decembriștilor) funcționari, orășeni, copii (unii de oameni avuți — dansul le este oarecum dresat, poate prea cuminte, fără a fi lipsit de gingășie; alții, copiii străzii, sar capra, imită actorii ambulanți, sînt plini de viață și sinceritate) — iată un mic univers al străzii Petersburgului căruia i s-a dat viață în spectacol.

Întregul balet se desfășoară în cadrul unor decoruri deosebit de frumoase și este „îmbrăcat" în costume strălucitoare în care gustul se îmbină cu expresivitatea. Decorurile poartă iscălitura lui Silviu Bogdan, asistentele sale sînt Paula Brîncoveanu și Sanda Slătineanu. Costumele sînt concepute de Ofelia Popescu Tutoveanu și Paula Brîncoveanu. Machiajul de Ion Ipser (care îl interpretează cu succes pe Pușkin în epilog).

Conducerea tehnică a montării și efectele tehnice îi revin lui Gh. Moroianu. Regia de culise lui Ion Bîrea și Gheorghe Balabeș.

Nu poți avea decît cuvinte de laudă pentru cei nevăzuți în spectacol: tehnicieni, electricieni, mașiniști, al căror principal merit este tocmai acela că ne asigură trăirea unor momente ca cele ale furtunii, inundației, perspectivei verticale a orașului Petersburg.

★

Spectacolul „Călărețul de Aramă" este o înaltă școală pentru toți cei ce se preocupă de problemele baletului. Compozitorii, regizorii, dansatorii au nespus de multe de învățat din acest balet. Succesele obținute de colectivul Teatrului de Operă și Balet al R.P.R., sub îndrumarea marelui muzician sovietic R. M. Glier, artist al poporului din U.R.S.S. și a talentatului maestru de balet Igor Smirnov, trebuie să fie un imbold pentru noi realizări și mai maestre, pentru studierea și asimilarea creatoare continuă a experienței sovietice.

C. TEODORIU

„Grijile" președintelui

Dacă intri în vorbă cu vreun drumeț de prin partea Tecuciului și-l întrebi care-i drumul care duce spre Negrilești întîi oftează și apoi îți spune plecînd privirile parcă s-ar rușina de ceva:

— Ca să ajungi de la Tecuci la Negrilești trebuie să treci peste apa Bîrladului care îți taie calea. Departe nu-i, dar vezi... din lipsa podului peste apa Bîrladului trebuie să înconjori cam 5 km., altfel nu se poate.

Și fără să mai aștepte parcă întrebarea care se citește în ochii noului venit prin aceste locuri el prinde a-ți povesti cu mînie în glas:

— E rușine, sigur că e rușine, o comună ca a noastră să nu aibă pod peste apa Bîrladului. Dar vezi dumneata, tovarășii de la sfatul popular nu mai văd și nu mai aud nimic de o vreme. Ce crezi, că numai un singur pod este stricat la noi în comună? Da de unde! Mai sînt taică, mai sînt încă vreo două. Și podul de la Țigănești abia se mai ține.

Poate ai să mă întrebi:

— Dar ce face președintele sfatului popular? Nu a găsit nici o posibilitate să repare aceste poduri?

S-ar fi găsit cum să nu, dar, vezi președintele nostru e tare „ocupat" acum. Îi dă foarte mult de lucru vinul care trebuie „încercat". Doar el ca președinte trebuie să cunoască cîte feluri de vin are în comună, cîte grade are vinul chiaburului Ion Dămăceanu și al altor cetățeni din comună, numai de gospodăria comunei nu se îngrijește.

Planuri și-a făcut președintele nostru. Le-a făcut chiar la un pahar de vin cu Dămăceanu, că de, e om „cumsecade", îți poate da și un sfat bun la nevoie. Ce, doar lui, președintelui, nu i-a făcut nici un rău Dămăceanu cu toate că-i chiabur. Ba dimpotrivă, tot ce a băut de la el, nu l-a costat nici o lețcaie.

Podurile însă au rămas ca și mai 'nainte.

Acum nu zic că nu se vor repara podurile dar... mă tem însă de un singur lucru și anume: ca podul de la Țigănești să nu se dărîme tocmai cînd va trece mașina cu tovarășii de la sfatul popular al raionului Tecuci în frunte cu președintele, tov. Moraru Ștefan, veniți să rezolve aceste probleme.

Atunci ar fi și mai prost. S-ar putea întîmpla vreo nenorocire și, nu de alta, dar treburile comunei noastre ar întîrzia să fie rezolvate.

(După o corespondență sosită la redacție)

—o—

ABONAMENTE LA PRESA SOVIETICĂ

Oamenii muncii din orașul și raionul Tg. Jiu primesc un real sprijin în munca lor, prin citirea în original a presei sovietice.

Cunoscînd acest lucru tot mai mulți oameni ai muncii din diferite domenii de activitate au făcut abonamente la publicațiile sovietice.

Prin difuzorii voluntari și factorii poștali, în raionul Tg. Jiu s-au făcut pînă în prezent 1130 abonamente noi la publicațiile sovietice.

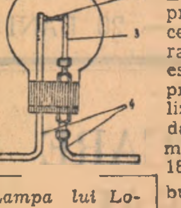
În această direcție, o muncă susținută a fost depusă de centrul raional de difuzare a presei și centrul de librării. Pe lîngă alte acțiuni de popularizare a cărții și presei sovietice, aceștia au organizat un bazar și numeroase standuri de cărți, reviste și ziare sovietice.

Corespondent
S. ION

Colțul științei și tehnicii

Savantul rus Lodîghin, inventatorul becului electric

Intr-un timp relativ scurt omenirea a parcurs un drum lung: de la opaiț și lumînare, la lumina fluorescentă. Unul dintre cei care au deschis larg acest drum este cercetătorul rus Alexandru Nicolaevici Lodîghin (1847—1923) inventatorul becului electric cu incandescență.

Lampa lui Lodîghin.
1. — balon; 2.— fir de cărbune; 3. — suport și electrod; 4.— contacte.

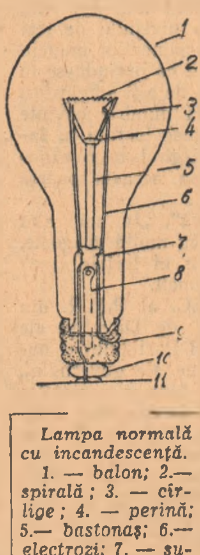
Încă de tînăr, Lodîghin dovedește preocupări științifice multiple. Sfera cercetărilor sale este largă. El se preocupă atît de realizarea unui aparat de zbor cît și de iluminatul electric. In 1873 străzile Petersburgului sînt inundate de lumina becului electric, invenția lui A. N. Lodîghin.

Becul electric cu fir incandescent, inventat de A. N. Lodîghin, este prezentat pentru prima dată în lume la o conferință a Institutului de Tehnologie în august 1873. Atunci se demonstrează posibilitatea folosirii energiei electrice la iluminatul străzilor și al încăperilor, cu becuri incandescente. In scurt timp lămpile cu petrol de pe strada Odesskaia din Petersburg sînt înlocuite cu becuri electrice (ele erau alimentate de la un magnetou). Lampa electrică creată de savantul rus își croiește drum în viața de toate zilele. Ea nu întîrzie să depășească granițele Rusiei și să apară în Franța, Austria și Anglia.

Intre timp, Lodîghin care era inginer al societății „Sirius" pentru luminatul cu gaze naturale este concediat. Patronii nu puteau privi cu ochi buni lucrările marelui inventator care aducea pe piață o nouă metodă mai comodă de iluminat, dar concurentă a gazului natural. Lodîghin continuă totuși să lucreze și în 1874 Academia de Științe îi acordă cea mai înaltă distincție „Premiul Lomonosov".

Mai tîrziu, în 1877, ofițerul de marină rus A. M Hotinschi pleacă în America pentru recepționarea unor vase și cunoaște acolo pe Edison. El arată tînărului american un model al becului lui Lodîghin ce se găsea printre bagajele sale. Edison aducîndu-i cîteva modificări îl patentează în noiembrie 1879 în America și alte țări. Intre cele două date, apariția becului la Petersburg și patentarea lui în America, rămîne diferența de șase ani.

Becul lui Lodîghin era de o construcție relativ simplă și foarte asemănătoare cu a becului de astăzi. (fig. 1). El era format dintr-un balon de sticlă înăuntrul căruia se găseau doi suporți de aramă, avînd între ei un fir de cărbune ce constituia firul incandescent. La trecerea curentului prin bec, firul de cărbune devenea incandescent și radia în jur lumină. La început balonul comunica cu atmosfera și becul avea o durată de funcționare redusă, din cauza oxidării rapide a carbunelui cu oxigenul din aer (30 la 40 de minute). Apoi Lodîghin a scos aerul din balon pe care l-a închis ermetic, prelungind viața unei lămpi la 700—1000 ore. In jurul anului 1890 Lodîghin a inventat cîteva tipuri de becuri cu incandescență cu fire metalice. Lui îi aparține prioritatea utilizării volframului la executarea firului incandescent. Lămpile cu molibden și volfram ale lui Lodîghin au fost prezentate și la expoziția de la Paris din anul 1900. Abia în 1906, după 16 ani, apar pe piață primele becuri cu filament de volfram. Lampa cu fir incandescent s-a perfecționat de-a lungul timpului păstrînd totuși principiul care a stat la baza creării primului bec cu incandescență. (fig. 2). Modelele sale s-au diferențiat și producția lor a devenit imensă. Este cunoscut faptul că în Uniunea Sovietică „lampa lui Ilici" pătrunde tot mai mult în casele celui mai îndepărtat cătun și lumina electrică devine o obișnuință a fiecărui cetățean. Un grup de savanți sovietici în frunte cu S. I. Vavilov au pus bazele unei noi ramuri a științei: tehnica iluminatului care studiază nu numai problema iluminatului ci și problema radiațiilor în spectrul invizibil, adică problema razelor infraroșii și ultraviolete.

Lampa normală cu incandescență.
1. — balon; 2.— spirală; 3. — cîrlige; 4. — perină; 5.— bastonaș; 6.— electrozi; 7. — suport; 8. — tub pentru evacuarea aerului; 9. — soclu; 10. — izolator; 11. — contactul inferior.

Se cunoaște folosirea terapeutică a luminii și tratarea diferitelor plante și animale cu raze produse de lămpi speciale. Lumina artificială se folosește la dezinfectarea atmosferei și a produselor alimentare. Razele ultraviolete concentrate, produse de lămpi puternice, constituie în mine „sori artificiali". Astfel minerii pot face „băi de soare", compensînd lipsa luminii naturale.

În fața tehnicii iluminatului se deschid posibilități mari și ea are de rezolvat nenumărate probleme. Gloria savantului rus A. N. Lodîghin este continuată de lucrările cercetătorilor contemporani și în special ale savanților sovietici, realizatorii iluminatului modern.

Cu ajutorul metodelor sovietice

În cooperativa de produse chimice „Oltenia" s-au constituit în ultima vreme 5 brigăzi de calitate. Dintre acestea, două sînt brigăzi utemiste care funcționează în cadrul secției de marochinărie. Utemiștii Ion Neagoe, Constantin Micu și Maria Tița care lucrează după metoda Chiutchih au reușit să ridice calitatea cremei de ghete și a articolelor de marochinărie cu 2,8 la sută. Alături de ceilalți membri cooperatori cei 65 de muncitori calificați după metoda Cotlear au contribuit din plin prin aplicarea metodelor sovietice la realizarea planului de producție pe ultima perioadă în procent de 123,27 la sută.

★

Metoda Ciutchih este aplicată pe scară largă și la fabrica „Independența" din Craiova. Brigada utemistei Ioana Truță de la această secție și-a depășit sarcinile de plan pe luna octombrie cu 137,9 la sută, iar brigada condusă de comunista Elena Mîrnea cu 121,3 la sută. Acum la această fabrică, se studiază posibilitatea mecanizării transportului materiei prime. Documentația sovietică elaborată de inginerii Sorochin și Butnicov, îi ajută efectiv pe tehnicieni și muncitori în această direcție. Aceasta va duce la eliminarea efortului fizic al muncitorilor și la reducerea timpului de lucru.

De asemenea tot cu ajutorul documentației sovietice s-a construit un ventilator pentru un injector de ardere a combustibilului lichid și s-a instalat un nou sistem de ventilație la secția vopsitorie. Datorită acestui sistem de ventilație condițiile de muncă ale muncitorilor s-au îmbunătățit și mai mult.

Corespondent
LULU S.

Spectacolele Teatrului maghiar de stat din Sf. Gheorghe

In aceste zile publicul bucureștean are prilejul de a viziona piesele „Paraziții" a scriitorului clasic maghiar Csiky Gergely și „Torent de primăvară" a scriitorului Balla Karol în interpretarea Teatrului maghiar de stat din Sf. Gheorghe.

Succesele turneului Teatrului maghiar de stat din Sf. Gheorghe constituie o nouă dovadă a grijii statului nostru democrat-popular pentru înflorirea artei și culturii minorităților naționale.

Fotografia noastră redă un aspect din spectacolul cu piesa „Paraziții".

(Foto: Agerpres)

Să fie îndeplinit planul de colectări în raionul Sibiu

Mulți țărani muncitori din raionul Sibiu, imediat după recoltarea culturilor de toamnă și-au îndeplinit îndatoririle patriotice, predînd cotele cuvenite statului.

La predarea cotelor de cartofi sînt fruntași pe raion țăranii muncitori din comunele Săliște și Tilișca, unde planul a fost realizat pînă la 6 noiembrie în întregime. Aproape sută la sută a fost îndeplinit planul de colectări la acest produs și în raionul Cisnădie, comunele Avrig, Orlat, Racovița și altele, situîndu-se de asemenea printre fruntașe. Țăranii muncitori din comuna Racovița sînt primii pe raion și la predarea cotelor de porumb, îndeplinindu-și planul în proporție de 91,3 la sută. Îndeplinirea planului de colectări la porumb trecea la 6 noiembrie de 80 la sută și în comunele Orlat, Amnaș, Cisnădie, Șura Mare și Săliște.

Țăranii muncitori din comunele amintite mai sus, au contribuit din plin la îndeplinirea planului de colectări pe raion, a cărei proporție era, la 6 noiembrie, de 65,1 la sută la cartofi și de 67,7 la sută la porumb.

Mai sînt însă și comune în care sfaturile populare, colectorii, ca și organizațiile de bază U.T.M. nu dau importanța cuvenită acestei munci. Așa se explică faptul că comunele Alămor, Armeni, Poplaca și altele, sînt codașe la îndeplinirea planului de colectări. În comuna Armeni, de exemplu, nu s-a îndeplinit planul de colectări la cartofi decît în proporție de 37,8 la sută, iar la porumb 28,8 la sută. Președintele sfatului popular de aci, tovarășul Văcaru Aurel și ceilalți membri ai comitetului executiv au lăsat colectările pe ultimul plan. Nu s-a dus o muncă politică susținută în rîndurile țăranilor muncitori pentru ai convinge să-și predea la timp cotele obligatorii către stat. Comitetul organizației de bază U.T.M. (secretar tov. Opriș Aurel) nu este la înălțimea sarcinilor ce-i revin. Utemiștii n-au fost mobilizați la predarea cotelor, pentru a constitui exemple vii în fața tinerilor țărani muncitori.

Aceeași situație există și în comuna Alămor, unde planul de colectări la cartofi a fost realizat în proporție de 38,2 la sută, iar la porumb doar în proporție de 33,5 la sută. Dacă această situație nu le dă de gîndit tovarășilor din comitetul executiv al sfatului popular și celor din comitetul organizației de bază U.T.M. (secretar tov. Solomon Nicolae) apoi nici atît nu-i dă probabil de gîndit colectorului Vasiu Zaharia, care, nefiind controlat în muncă și tras la răspundere de nimeni, se abate mai des pe la cooperativă, secția restaurant, decît pe la cei care nu și-au predat cotele.

O slabă muncă privind îndeplinirea planului de colectări se duce în comuna Poplaca, unde nu s-a realizat decît 26,3 la sută din planul de colectări la porumb. Sînt mulți țărani muncitori ca Schiau Nicolae, Stroie Ioan, Tănase Nicolae și alții care nu și-au predat cotele. Ei n-au fost lămuriți să urmeze exemplul țăranilor muncitori Dragomir Constantin, Vlad Ioan, Iancu Vasile și alții, care sînt fruntași la predarea cotelor către stat.

Comitetul executiv al sfatului popular al comunei Poplaca (președinte tov. Roman Vasile) a analizat, ce-i drept în cîteva ședințe mersul colectărilor, dar hotărîrile luate cu acest prilej — ca de exemplu intensificarea muncii de lămurire în rîndurile țăranilor muncitori și altele — n-au fost duse cu simț de răspundere la îndeplinire. Deși recoltatul porumbului s-a terminat de mult, președintele sfatului, n-a făcut nimic pentru a combate „motivele" unor codași la colectări. Acțiunile întreprinse de agitatori și de salariații sfatului privind munca de lămurire în rîndurile țăranilor muncitori, au fost rare și formale. Agitatorii n-au fost controlați de felul cum își desfășoară activitatea pe teren, fapt pentru care și rezultatele au fost slabe. Inexistente au fost de asemenea și alte forme de agitație ce puteau fi folosite, cum ar fi de pildă, popularizarea fruntașilor la tabla de onoare. Tabla pentru afișarea fruntașilor și codașilor la colectări nu era scoasă din pivnița sfatului popular.

Activitatea comitetului organizației de bază U.T.M. din comuna Poplaca (secretar tov. Galea Nicolae) privind munca de colectori, este aproape inexistentă. Comitetul organizației de bază U.T.M. nu are nici măcar un plan de muncă pe această perioadă. Atît Bădilă Nicolae, membru în comitetul U.T.M., cît și Galea Nicolae, secretar, nu pot da nici o lămurire despre munca agitatorilor utemiști. Ei n-au organizat o ședință de comitet sau o adunare generală U.T.M. în care să fie discutată problema colectărilor, dar nici n-au participat la ședințele organizate de sfatul popular în acest scop. Comitetul organizației de bază U.T.M. n-a urmărit felul cum utemiștii se preocupă de predarea cotelor și din această cauză secretarul nu cunoaște numele celor fruntași sau codași.

Asemenea preocupare slabă pentru îndeplinirea planului de colectări — pe care o dovedesc și alte comitete ale organizațiilor de bază U. T. M. din raion — scot la iveală slaba activitate a comitetului raional U. T. M. Sibiu (prim secretar Hirșan Ioan). Pînă acum, biroul comitetului raional U.T.M. n-a analizat într-o ședință felul cum sprijină îndeplinirea planului de colectări organizațiile de bază U.T.M. din raion. Munca desfășurată în această direcție pe teren de către activiști și de către organizațiile U.T.M. nu este cunoscută de tovarășul Adam Ioan, secretar al comitetului raional U.T.M. și nici de tov. Țibuleac Ioan, șeful secției organizații U.T.M. Tovarășii Adam Ioan și Țibuleac știu că în comunele Poplaca, Alămor, Armeni și altele, comitetele organizațiilor de bază U.T.M. nu sprijină munca de colectări, dar se mulțumesc cu atît, fără să ia vreo măsură. Tovarășul Galea Nicolae, secretarul comitetului organizației de bază U.T.M. din Poplaca așteaptă să fie schimbat, cum i s-ar fi spus cu prilejul unei ședințe la care a participat tovarășul Adam Ioan. Pînă atunci, el nu mai desfășoară nici o activitate.

Situația din comunele codașe se datorește și insuficientei munci de îndrumare și control dusă de aparatul împuternicitului C.S.C.P.A. pentru raionul Sibiu, care nu prea se deplasează pe teren în comunele mai îndepărtate de centrul de raion, cum ar fi Alămor sau Armeni. Acest lucru dovedește cu prisosință — după cum recunoaște și tovarășul Clepe Gavril, împuternicit raional al C.S.C.P.A. — din ce cauză aceste comune au rămas mult în urmă cu îndeplinirea planului de colectări. Aceste lipsuri trebuiesc grabnic lichidate din munca aparatului C.S.C.P.A. Salariații acestui aparat trebuie să se deplaseze în toate comunele din raion, pentru a îndruma și controla activitatea colectorilor. De asemenea, comitetul raional U.T.M. va trebui să analizeze munca organizațiilor U.T.M. pentru sprijinirea colectărilor și să ia măsuri care să ducă la activizarea organizațiilor U.T.M. de la sate, la mobilizarea utemiștilor și a tinerilor de a-și preda primii cotele și de a sprijini sfaturile populare, printr-o susținută muncă de lămurire în rîndurile țăranilor muncitori, contribuind astfel la îndeplinirea în întregime la toate produsele, a planului de colectări.

POPA GAVRIL
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Stalin

Folko-baci prieten și sfătuitor al tineretului

— Ai vreo greutate în muncă, în viață, vino la mine să stăm de vorbă. Te ascult oricînd cu plăcere ca pe un copil al meu. Dar dacă nu te ții de muncă, atunci va fi rău. Și cu aceste cuvinte discuția cu tovarășul Folko Karol se termină.

Cele spuse de comunistul Folko Karol mi-au dat mult de gîndit. Intr-adevăr, el a avut dreptate cînd m-a criticat pentru că în ultimul timp nu mai munceam cu destulă tragere de inimă, că în calitate de membru în comitetul U.T.M. nu eram un bun exemplu pentru ceilalți tineri. De această problemă se legaseră de mai multe ori și utemiștii Bereș Francisc, Zoizon Arpad și chiar Kiss Iosif care mi-e cel mai bun prieten. Dar tovarășul Folko Karol — Folko-baci așa cum ne-am deprins cu toții să-i spunem — m-a sfătuit adeseori să nu mă mulțumesc niciodată cu ceea ce am realizat, să nu am liniște pînă cînd nu reușesc să dau tot ce am mai bun cauzei construirii socialismului. Acest lucru l-au învățat și alți tineri care lucrează în atelierul nostru.

La noi nu sînt mulți tineri care ar putea povesti cum au simțit ajutorul acestui muncitor simplu, cu tîmplele albite dar cu inima încă tînără, cum a știut el să ne fie întotdeauna prieten și sfătuitor, cît de mult dorim să muncim și să ne purtăm ca el. Multe ar avea de spus și tînărul Pátoki Lodovic care cu ajutorul lui a ajuns să prindă drag de meseria de electrician în care astăzi s-a calificat, ca și utemistul Bereș Francisc care acum cunoaște poate „tainele" meseriei de lăcătuș. Și utemistul Lorenț Eugen ca și tînărul Barti Ladislau îți pot povesti cu multă căldură despre ajutorul pe care l-au primit de la Folko-baci fie la instalarea unui motor electric, fie la buna funcționare a selectorului gospodăriei noastre. De la el, tinerii au învățat să aibă grijă de avutul obștesc, să aibă intenții față de munca lor, să muncească astăzi mai bine decît ieri. Observînd zi de zi cum lucrează comunistul Folko Karol, învățînd de la el să nu se plîngă cînd are unele greutăți, utemistul Lorenț Eugen a devenit un electrician iscusit. Acum, el lucrează singur la instalarea unui motor electric la o secție a gospodăriei.

Cu dragoste de adevărat părinte, Folko-baci, așa cum știe să-i laude pe tineri pentru unele realizări, nu-i lasă să se culce pe laurii victoriei, îi critică și îi ajută ori de cîte ori observă că greșesc. Cu toții știm că Folko-baci e sever atunci cînd vede că nu dăm dovadă de dragoste de muncă, că nu ne purtăm ca niște tineri înaintați. Și Zoizon Arpad care obișnuia să întîrzie de la lucru cu 5-10 minute și Szabo Bela care uneori nu folosea chibzuit timpul de muncă, pot povesti cît de îndatorați sînt comunistului Folko Karol, care nu l-a slăbit din ochi pînă n-au înlăturat aceste greșeli.

Dar nu numai în munca de producție am primit noi ajutorul părintesc al tovarășului Folko. În viața de fiecare zi în care ne formăm ca oameni, în relațiile noastre cu ceilalți muncitori, noi îl simțim pe Folko-baci ca pe un părinte de la care primim întotdeauna ajutor. Iată de ce tinerilor din atelier li se pare foarte firesc să vină adeseori la el cum s-ar spune cu „inima deschisă". Ei sînt convinși că Folko-baci pentru fiecare găsește sfat și îndrumare. Nu de mult, utemistul Pátoki Emeric a venit să se sfătuiască cu el în legătură cu alegerea tovarășei lui de viață. De mai bine de un an el vorbea cu utemista Tudor Victoria, o fată bună care muncește la cantina gospodăriei, dar nu era hotărît să se căsătorească. „E un pas important în viață. Asupra lui trebuie serios chibzuit. Cred că-i bine să-i cer părerea și lui Folko-baci" — și-a zis Emeric. Și așa a făcut. După această discuție Pátoki Emeric a hotărît să se căsătorească cu Victoria, și asta cît mai curînd.

Despre ajutorul părintesc al tovarășului Folko Karol ca și despre rezultatele acestui ajutor s-ar mai putea spune încă foarte multe. Roadele învățăturii lui se văd însă cel mai bine în munca de fiecare zi.

În fiecare acțiune a noastră noi simțim sfatul, ajutorul, dar mai ales, exemplul personal al acestui comunist care întotdeauna ne înflăcărează în muncă și care niciodată nu se plînge în fața greutăților.

Dar mîndria noastră a tuturora este că din rîndul nostru, utemistul tovarăș Haveș Gheorghe a fost primit în rîndul candidaților de partid. Lui Haveș Gheorghe ca și lui Baci Iuliu, lui Barti Ladislau, mie, și altor tineri, Folko-baci ne-a vorbit adeseori cu multă căldură despre partidul clasei muncitoare și despre calitatea de membru al partidului, reușind astfel să aprindă în sufletul nostru dorința de a ne ridica cît mai curînd la înălțimea titlului de comunist.

Adeseori îmi amintesc — și nu fără emoție — de ziua în care voi merge la Folko-baci să-i cer recomandarea pentru intrarea în partid. Parcă-l văd cum mă va privi cu ochii lui blînzi și calzi — așa cum face adeseori — cum mă va bate prietenește pe umăr și mă va întreba: — ce zici Iosif, ești pregătit pentru acest mare examen? Sper că nu-mi vei înșela încrederea pe care o am în tine.

În munca mea de zi cu zi eu fac totul pentru a merita și întări această mare încredere.

CADAR IOSIF

membru în comitetul organizației U.T.M. din gospodăria agricolă de stat „Gheorghe Doja" comuna Uzon, raionul Sf. Gheorghe

„Vom munci pentru înflorirea patriei"

Tinerii se îndreaptă spre ramurile productive ale economiei

Aplecat asupra unei mese de scris, tovarășul Pîrvulescu, directorul Școlii medii tehnice de comerț nr. 1 băieți din Capitală n-a auzit bătaia insistentă la ușa biroului său: intrarea neașteptată a celor patru elevi l-a surprins. Dar văzînd cine sînt, le-a făcut semn să se apropie.

— Ce vînt vă aduce? — întrebă directorul și zîmbi, la gîndul că și de această dată Badea Ivan, Ion Calița, Nicolae Cîrnu, Aurică Dincă, erau tot împreună.

Băieții se priviră unul pe celălalt și Ivan Badea, mai vorbăreț din fire, își luă rolul de reprezentant al tovarășilor săi.

— Iată, tovarășe director: am venit să vă spunem că ne-am hotărît să plecăm cu toții în producție, să ne calificăm într-o meserie, iar în timpul nostru liber să ne continuăm studiile prin cursurile serale.

Hotărîrea celor patru elevi din anul III-A, bursieri și fruntași la învățătură, e rezultatul unor lungi discuții pe care le-au avut între ei.

Vizitînd internatul școlii, nu odată ai fi avut prilejul să-i intîlnești pe cei patru prieteni discutînd despre frumusețea muncii în fabrică, povestind unii altora cele aflate de la prieteni în legătură cu viața în uzină. In ziare citeau mereu despre tinerii și vîrstnicii care luptă cu abnegație în diferite ramuri productive pentru a ajuta la dezvoltarea economiei naționale. Numele fruntașilor în producție le rămîneau întipărite în minte. Uneori chiar îi invidiau. Și apoi exemplul unor tovarăși care fără a ieși din producție își continuă învățătura în școli medii serale, sau chiar în facultăți serale sau fără frecvență, i-a îndemnat să se intereseze mai îndeaproape de această problemă.

— Ce poate fi mai frumos decît să muncești direct în fabrică? — obișnuia adesea să spună Ivan Badea. Să fi alături de vîrstnici în lupta pentru o cît mai mare productivitate, să ai aceleași drepturi cu ei. Unde mai pui că, dacă îți depășești norma sau dacă devii fruntaș, poți cîștiga atît cît cîștigă un muncitor vîrstnic!

Acești tineri de la Școala medie tehnică de comerț nr. 1 băieți s-au hotărît să lucreze într-o ramură productivă a economiei noastre naționale

— Și pe lîngă aceasta-completă Calița Ion — școlile ne stau la dispoziție. Putem să învățăm, să obținem cea mai înaltă calificare tehnică și chiar științifică.

Despre toate acestea au povestit cei patru elevi, tovarășului director, adăugîndu-i că s-au hotărît să lucreze în întreprinderea de încălțăminte „Flamura Roșie" din București.

★

La școală a avut loc o adunare generală deschisă U.T.M. In cadrul ei mulți tineri au luat cuvîntul să-și exprime ceea ce gîndesc.

A vorbit frumos și plin de hotărîre elevul Sergiu Drima. El a spus: „Mai ales după apariția proiectului de Directive ale celui de al II-lea Congres al P.M.R., mi-am dat seama că sectoarele direct productive ale economiei noastre naționale au nevoie de mai multe brațe de muncă. Am văzut că statul are nevoie de numeroase cadre pentru agricultură; de un însemnat număr de tractoriști și mecanici.

Mie îmi place munca cîmpului. De fapt sînt chiar de la țară din comuna Țăndărei, raionul Fetești. De aceea m-am și hotărît să merg în sat la mine la S.M.T. sau la G.A.S. și să muncesc din toate puterile pentru a deveni un bun mecanic sau tractorist. Sînt sigur că în felul acesta voi putea să-mi ajut cel mai bine patria".

Au mai vorbit apoi și alți elevi. Sergiu Dimitrie din anul II C. a exprimat adevăratele gînduri care frămîntau pe mulți tineri din școală.

„Cred că fiecare tînăr e dornic să muncească. A intra în rîndurile glorioasei clase muncitoare este doar o mare cinste. Și cît de mîndru te simți cînd vezi că din mîinile tale poate ieși ceva folositor, poți produce lucruri care să ajute la făurirea unei vieți mai îmbelșugate a poporului. Aceasta mă face pe mine să-mi îndrept pașii spre o nouă profesie, spre industria de pielărie și cauciuc, unde sînt sigur că voi putea găsi adevărata satisfacție a muncii. Și aici, ca și în celelalte ramuri de producție, tineretului i se oferă posibilități largi de dezvoltare. Ne vom putea valorifica inițiativele și aptitudinile, vom putea studia. Eu îndemn și pe ceilalți tovarăși să meargă pe acest drum".

Discuțiile care le-au avut cei din comitetul U.T.M. cu utemiștii și tinerii din școală și adunarea aceasta i-a făcut pe aceștia să se gîndească bine asupra viitoarei lor profesiuni. Și numai din anul III A.aproape 20 de tineri au cerut să fie trimiși în sectoarele productive, acolo unde se simte nevoia de ei.

★

Sînt unii părinți care se gîndesc serios la ceea ce vor face mai tîrziu copiii lor, ce vor deveni în viață și sprijină dorința acestora de a munci.

Elevul Ion Mihai din anul II C. a hotărît să intre să lucreze într-o ramură productivă a economiei, să învețe o meserie.

Mama, grijulie ca toți părinții, s-a gîndit bine la fapta băiatului, la drumul pe care vrea să și-l aleagă. A venit apoi la școală.

— Vreau să vorbesc cu tovarășul director, am ceva foarte important... Este vorba despre viitorul copilului meu — spuse ea cu hotărîre cînd directorul își aținti privirile în spre ea. „Vă spun drept, — continuă ea — mă bucur că Ion vrea să devină muncitor. Consider că hotărîrea lui nu este de loc pripită. Eu pot să judec aceasta mai bine decît alți părinți. Eu însumi sînt muncitoare. Lucrez la o fabrică de produse zaharoase și sînt fruntașă în muncă. Aici am putut vedea bine cît de prețuiți sînt muncitorii, ce perspective li se deschid. Mie îmi pare bine că băiatul meu va putea să se califice într-o meserie, că va putea să-și ajute familia.

Cred că aceasta este cea mai bună hotărîre dintre cîte a luat el vreodată. Ce mîndră mă voi simți cînd și eu și fiul, vom fi fruntași în producție!"

C. MANCIUR

Pămînturi noi

Cine cunoaște mai bine decît agronomul S.M.T.-ului meleagurile din cuprinsul raionului unde muncește? Există și aici, în raionul Rîmnicu-Sărat pămînturi care pot fi desțelenite și dăruite agriculturii? Fără îndoială da.

Agronomul Titus Ivănescu de la S.M.T. Ziduri, bun cunoscător al locurilor, porni la drum. Își dădea deja seama unde ar fi posibilități de desțelenire, cum ar trebui ele valorificate. L-a luat tovarăș la drum în această acțiune și pe inginerul cu baza furajeră de la sfatul popular raional. Împreună au identificat suprafețele ce se puteau desțeleni, le-au delimitat, le-au analizat conformația, lăsînd ca cele accidentate să fie folosite mai departe drept pășuni.

De multe ori întîlneau oameni care nu înțelegeau de ce izlazurile trebuiesc să fie sparte.

La Nicolești, chiar și președintele sfatului popular comunal nu-și găsea răspuns întrebării:

— Desțelenim noi, dar vitelor ce le dăm să mănînce la vară? Mărăcini de pe coaste?

Mulți alții din sat își puneau aceeași întrebare. Agronomul le răspunse fără să stea pe gînduri:

— Tocmai de aceea desțelenim, ca să li se asigure și animalelor hrană mai bună și mai multă.

Comuniștii au socotit însă că e bine ca oamenii să fie bine lămuriți asupra acestei probleme. Scurt timp după aceea, în mijlocul unui numeros grup de țărani muncitori, agronomul Ivănescu explica:

— Pînă acum, așa cum spuneți, ați pomenit din bătrîni ca pe izlazurile acestea vitele să alerge în voie și, mai printre mărăcini și ciulini, mai printre bolovani, totuși să găsească și iarbă pentru păscut. Așa e. Trebuie spus însă că pe lîngă sărăcia vegetației crescută în voia soartei, chiar și puțina iarbă existentă se degradează datorită păscutului la voia întîmplării; iarba este călcată și întreaga suprafață murdărită. Dar terenurile acestea, slab productive acum, le putem face să dea rod înzecit. Și rodul acesta îl vom obține tocmai desțelenindu-le. Dacă le vom desțeleni și vom însămînța pe ele, plante furajere, ca secară, iarbă de Sudan, lucernă, culturile acestea vor asigura animalelor hrană bogată. Pe lîngă aceasta, introducînd păscutul pe parcele, astfel ca întîi vitele să pască prima parcelă, apoi să se treacă la a doua și așa mai departe, lăsîndu-le celor dintîi parcele posibilitatea să crească între timp și să se refacă, înseamnă că în loc să ne stricăm fără voie noi înșine propria avuție, vom putea trage foloase mai multe.

Și aici, ca și la Ghergheasa, Sălcioara, Puești sau Știubei, țăranii muncitori au ascultat sfaturile, au pus întrebări, au făcut chiar propuneri bine chibzuite asupra posibilităților existente în comună, în această direcție. Unii se lăsau mai greu convinși, dar pînă la urmă și ultimele șovăieli s-au spulberat.

Fiarele ascuțite ale plugurilor trase de puternice tractoare s-au înfipt scrîșnind în pămîntul încleștat, surprins și înciudat parcă de faptul că oamenii cu mașinile lor au pornit să-l răscolească, turburîndu-i liniștea.

Mînînd și strunind cu strășnicie mașinile, tractoriștii au pornit să ducă mai departe această muncă de început, plină de sporite nădejdi. Nu puțini au fost cei care s-au suit pe tractor venind din sate, din mijlocul țăranilor muncitori unde îi ajutaseră pe cei șovăitori să-și zmulgă îndoielile. Acești tractoriști au fost și primii care au trecut să tragă brazdă în pămînturile înțelenite de ani. Utemistul Moise Nicolae, responsabilul brigăzii a VII-a, tractoristul utemist Burdușel Răduță din brigada sa, utemistul Narion Mihalache și alții ca ei au fost și sînt sufletul întrecerii pentru desțelenirea cît mai multor hectare, pentru înzestrarea agriculturii cu noi pămînturi.

★

Se lasă rînd pe rînd perdelele înserării. La masa sa de lucru agronomul utemist Titus Ivănescu își reazemă apăsat spatele de speteaza scaunului. A alergat atît de mult azi! Și uite, deabia acum și-a adus aminte că la brigada III-a trebuia să controleze dacă s-a respectat mai departe adîncimea arăturii de desțelenire după recomandarea dată.

Scoase carnețelul de însemnări din buzunar. Despături apoi rînd pe rînd rapoartele de lucru și se apucă cu sîrg să înșire coloane de cifre. Erau atît de vii cifrele acestea! Parcă-i vorbeau:

— Din cele 607 ha. contractate au fost deja o mare parte desțelenite.

Corespondent
ADRIAN PETRINGENARU

O nouă unitate sanitară

Zilele trecute s-a deschis în Capitală, în str. Cristian Tell nr. 18, o nouă unitate sanitară — Policlinica instituțiilor de artă.

Înființată cu sprijinul Ministerului Sănătății, Ministerului Culturii și Consiliului Central al Sindicatelor, această policlinică constituie o nouă dovadă a grijii deosebite a regimului nostru față de oamenii de artă. Actorii și muzicienii, scriitorii și compozitorii, artiștii plastici și ceilalți oameni de artă, primesc la această nouă policlinică o bună asistență medicală.

Policlinica instituțiilor de artă are servicii de specialitate pentru boli interne, chirurgie, genicologie, O.R.L., boli de ochi, boli de piele, precum și cabinete de stomatologie și radiologie, înzestrate cu aparataj din cel mai modern. Policlinica are de asemenea o secție de fizioterapie, utilată cu aparatele necesare pentru tratamente de aerosoli și tratamente cu raze ultra-scurte, ultra-violete și infraroșii, precum și un laborator modern. Un serviciu medical de gardă asigură consultațiile și tratamentele urgente în afara orelor de consultații.

Liniștea și curățenia exemplară, ca și mobilierul nou dau policlinicii un aspect plăcut și odihnitor. Colectivul de medici de specialitate cu care este încadrată policlinica, asigură în cele mai bune condiții consultațiile și tratamentul bolnavilor.

În curînd, pe lîngă policlinica instituțiilor de artă va fi deschis și un staționar cu 50 de paturi.

(Agerpres)

Însemnate cantități de lemne distribuite oamenilor muncii

Depozitele de combustibil din regiunea Suceava desfac însemnate cantități de lemne de foc pentru oamenii muncii și pentru instituțiile și întreprinderile din regiune. În luna octombrie depozitele de combustibil din raioanele Gura Humorului, Rădăuți și Cîmpulung, au depășit planul de desfacere a lemnelor de foc cu 9-19 la sută. Tot în aceeași perioadă planul de aprovizionare cu lemne de foc a oamenilor muncii de la sate a fost realizat în raioanele Rădăuți, Cîmpulung, Gura Humorului, Fălticeni, Suceava, Botoșani și Trușești, în proporție de 100-104 la sută.

(Agerpres)

Asociații simple pentru cultivarea plantelor tehnice

În multe sate și comune de pe cuprinsul țării noastre au luat ființă pe lîngă cooperativele sătești asociații simple de producție agricolă pentru cultivarea de plante tehnice. Primind un sprijin puternic din partea statului, tot mai mulți țărani muncitori cu gospodării individuale și-au unit, total sau parțial, pămîntul pentru a-l munci în comun și a realiza recolte mari de plante tehnice. Astfel de asociații simple de producție agricolă au luat ființă pînă acum în 15 sate și comune din diferite regiuni ale țării.

Opt din noile asociații simple de producție agricolă vor cultiva bumbac. Printre acestea se află asociațiile din comunele Tătaru, Roșiori și Mircea Vodă din regiunea Galați. În comuna Tătaru s-au asociat 229 țărani muncitori pentru a cultiva bumbac pe o suprafață de 121 ha., în comuna Roșiori, 103 țărani muncitori pe o suprafață de 50 ha., iar în comuna Mircea Vodă, 21 țărani muncitori pe o suprafață de 6,25 ha. Asociații simple de producție agricolă pentru cultura bumbacului au mai luat ființă și în comunele Vădăstrița, Gîrcov și Urzica din regiunea Craiova, Brînceni și Ulmeni din regiunea București.

Alte asociații vor cultiva tutun sau sfeclă de zahăr. Asociațiile din comunele Tarcea, regiunea Oradea, Șemlac și Sînpetru German, regiunea Arad, în care au intrat 53 țărani muncitori, vor cultiva tutun. De asemenea, cei 23 țărani muncitori asociați din comuna Tinca, regiunea Oradea, cei 44 țărani muncitori din Iecea Mare, regiunea Timișoara, precum și cei 27 țărani muncitori din comunele Araci și Gănești, regiunea Stalin, vor cultiva sfeclă de zahăr.

Spor la lucru sesiunii Consiliului Mondial al Păcii

Acad. prof. dr. N. Gh. Lupu
membru în Comitetul Permanent pentru Apărarea Păcii

În capitala Suediei, Stockholm, se deschide astăzi sesiunea Consiliului Mondial al Păcii. Convocată în urma sesiunii de la Budapesta din septembrie a Biroului Consiliului Mondial al Păcii, sesiunea de la Stockholm are o deosebită însemnătate. Delegații și invitații care se vor întruni în orașul din nordul bătrînei Europe vor face bilanțul realizărilor mișcării mondiale pentru pace și vor căuta noi forme de acțiune pentru rezolvarea în chip pașnic a celor mai arzătoare probleme care stau în fața omenirii.

Sesiunea de la Stockholm va confirma faptul că mișcarea partizanilor păcii este astăzi o puternică forță mondială ale cărei acțiuni au contribuit cu succes la îngustarea căilor spre un nou măcel mondial, la rezolvarea prin tratative a multor probleme internaționale în litigiu.

Apelul pentru interzicerea armei atomice și Apelul pentru un pact al păcii între cele 5 mari puteri au primit adeziunea entuziastă a sute de milioane de oameni de toate categoriile sociale din întreaga lume. Voința popoarelor a oprit mîna criminală care urmărea folosirea armei atomice împotriva eroicului popor coreean. Glasul puternic al opiniei publice mondiale a contribuit de asemenea la succesul tratativelor pentru încetarea focului în Coreea și în Indochina. Lupta poporului francez, susținută de voința hotărîtă de pace a maselor de milioane de oameni din celelalte țări ale lumii, a dus la înmormîntarea „comunității defensive europene".

Mișcarea mondială pentru pace și-a propus la sesiunea din 1953 a Consiliului Mondial al Păcii să intețească lupta pentru înțelegerea prin tratative. Acest mobil al luptei popoarelor a dat rezultate. Pentru întiia oară după mulți ani, reprezentanți ai marilor puteri s-au întîlnit la conferințele de la Berlin și Geneva.

Popoarele lumii, ale căror interese sînt axate pe principiul apărării păcii, au primit cu bucurie inițiativele guvernului sovietic în ce privește asigurarea securității colective. Tratatul general pentru asigurarea securității colective europene a avut un larg răsunet, a găsit aprobarea milioanelor de oameni simpli, cinstiți din Franța și Germania, din Anglia și Polonia, din toate țările lumii.

Răul însă n-a fost curmat. Reprezentanții lui de la Washington și Londra, de la Bonn și Paris pun la cale noi și noi atentate la liniștea copiilor, la viitorul care așteaptă să fie cucerit de omenire. Moartea C.D.E. a dus la noua formulă și mai agresivă a acordurilor de la Londra și Paris, formulă care nu micșorează cu nimic primejdia la care sînt supuse popoarele Europei prin renașterea Wehrmachtului. De asemenea, pactul S.E.A.T.O. în Asia, precum și amestecul imperialiștilor americani în treburile țărilor din America Latină sînt tot atîtea izvoare de neliniște și amenințări la adresa popoarelor.

Ținînd seamă tocmai de încercările forțelor negre ale războiului de a submina construcția edificiului păcii mondiale, Consiliul Mondial al Păcii se întrunește astăzi pentru a dezbate problemele actualei situații internaționale.

Pe primul punct al ordinei de zi a sesiunii de la Stockholm se află problema colaborării tuturor țărilor Europei în vederea asigurării securității lor colective.

Europa a fost străbătută de tăvălugul de fier și foc al războiului de două ori în ultimele patru decenii. Milioane de oameni și-au pierdut viața în primul război mondial, pentru ca fără nici un respect față de cei vii și morți, să fie pornit un al doilea război mondial cu mult mai necruțător, cu și mai multe milioane de victime.

Exprimînd năzuința spre pace a tuturor popoarelor, guvernul sovietic a propus între cele două războaie mondiale semnarea unui tratat pentru asigurarea securității în Europa. Astăzi, din nou, guvernul sovietic a venit în fața popoarelor cu propunerea unui tratat general european pentru securitatea colectivă. Acordurilor separate de la Londra și Paris, care prevăd refacerea militarismului vest-german, Uniunea Sovietică le pune în față apelul ca toate țările europene să se unească pentru a distruge astfel însăși sursa neînțelegerilor.

O nouă exprimare clară a voinței de pace a marelui popor sovietic este recenta notă din 13 noiembrie a guvernului sovietic adresată guvernelor țărilor europene și S.U.A.

În această notă este demascată cu tărie în fața popoarelor manevra conducătorilor guvernelor occidentale de a nu participa la o conferință pe întreaga Europă înainte de ratificarea acordurilor de la Londra și Paris. Este de altfel cunoscut că ratificarea dorită de Adenauer și stăpînii săi de la Washington ar însemna refacerea Wehrmachtului agresiv, sacrificarea pe timp îndelungat a unificării Germaniei prin mijloace pașnice.

Realizarea unui sistem de securitate colectivă în Europa ar fi o premiză dintre cele mai bune pentru înfăptuirea securității colective în Asia și în întreaga lume, ar constitui un serios pas înainte spre rezolvarea problemelor care frămîntă Asia și America de sud în urma amestecului străin și creării a tot felul de pacte militare. Aceste probleme se află de asemenea pe ordinea de zi a sesiunii Consiliului Mondial al Păcii.

Se înțelege că problema dezarmării și interzicerii armelor de exterminare în masă — care se află de asemenea pe ordinea de zi a lucrărilor sesiunii de la Stockholm — va fi cu mult mai ușor rezolvată cînd există o înțelegere internațională cu privire la securitatea colectivă. În acest sens au fost făcuți unii pași prin adoptarea de către Adunarea Generală a O.N.U. a rezoluției prezentate de Canada, Franța, Anglia, S.U.A. și Uniunea Sovietică.

Lupta popoarelor pentru apărarea păcii se află într-o etapă înaintată. Milioanele de oameni cinstiți și iubitori de pace au îmbrățișat cu căldură ideile simple ale mișcării mondiale pentru apărarea păcii: ideea coexistenței pașnice, ideea reglementării prin tratative a problemelor internaționale nerezolvate, ideea dezarmării, ideea securității colective.

Masele populare din toate țările Europei cer cu tot mai multă insistență respingerea acordurilor de la Londra și Paris, tratative pentru crearea securității colective în Europa. În Franța, ziua de 31 octombrie a fost declarată „zi de luptă împotriva remilitarizării Germaniei occidentale". În acea zi au avut loc uriașe manifestații de protest. Poporul german luptă împotriva transformării generației tinere din nou în carne de tun. Zilnic au loc mari manifestații de protest.

De curînd, un grup de clerici din Germania occidentală au adresat un apel către slujitorii bisericii pentru sprijinirea tratativelor în vederea unificării Germaniei pe cale pașnică, pentru slăbirea încordării internaționale. De asemenea, fostul prim ministru al Franței Paul Boncour s-a declarat împotriva acordurilor de la Londra și Paris; el și-a exprimat convingerea că atît tratativele cît și coexistența pașnică sînt posibile.

În fiecare an se alătură mișcării pentru pace noi elemente, oameni de cele mai diferite convingeri politice și religioase. Ei găsesc sub aripile porumbelului lui Picasso însuși țelul vieții lor. Numeroși oameni politici și activiști pe tărîm social și-au manifestat dorința să participe la sesiunea Consiliului Mondial al Păcii. Astfel, jumătate din numărul participanților la sesiunea de la Stockholm va fi formată din invitați. Printre ei se află Jūciro Mațumoto, consilier al „Partidului Socialist de stînga" din Japonia, Iosef Hromadka, decan al facultății teologice evanghelice din Praga, Abdul Hamid Han Bhasani, președintele „Ligii populare musulmane" din Pakistanul de est, scriitorul sovietic Alexandr Fadeev și mulți alții.

Mai mulți cunoscuți oameni politici au făcut declarații în care au subliniat însemnătatea sesiunii de la Stockholm a Consiliului Mondial al Păcii. „Diferitele moduri de viață și ideologii nu constituie o piedică în calea înțelegerii reciproce pașnice", a spus fostul cancelar al Reichului, Ioseph Wirth.

Aceeași idee a fost exprimată în numeroase întruniri ale oamenilor muncii din Uniunea Sovietică, închinate luptei pentru pace. Aceeași idee o exprimă apelul comun al locuitorilor orașelor Coventry și Stalingrad adresat Organizației Națiunilor Unite. Aceeași idee o susțin toate popoarele lumii printre care și poporul nostru, care are tot interesul să se bucure în pace de roadele muncii sale. Poporul romîn eliberat muncește astăzi cu rîvnă pentru ca viața sa să devină tot mai îmbelșugată, plină de perspective. Oamenii muncii din R.P.R. doresc ca școlile și fabricile ridicate de ei să răsune zi de zi de cîntecul copiilor și al ciocanelor, să fie mereu în prima linie a frontului construcției noastre socialiste. În numele poporului nostru, Guvernul Republicii Populare Romîne a exprimat în numeroase rînduri adeziunea sa la acțiunile internaționale pentru apărarea păcii. Răspunsul guvernului R.P.R. la nota guvernului sovietic din 13 noiembrie este o nouă dovadă a politicii externe de pace a statului nostru, o nouă manifestare a dragostei de pace și a interesului purtat de poporul romîn cauzei securității popoarelor.

Pacea este cauza sfîntă a tuturor popoarelor. Poporul francez dorește să primească baletul sovietic la fel cum Moscova a primit Comedia Franceză. Popoarele lumii vor ca oamenii de știință și cultură, sportivii și solii tineretii să găsească deschise toate porțile. Prin cunoaștere, spre prietenie — iată cuvîntul de ordine al sutelor de milioane de partizani ai uriașei mișcări a păcii. Aceste sute de milioane de ostași ai porumbelului alb vor veghea cu strășnicie ca oamenii să trăiască omenește — să se cunoască, să se bucure de frumusețile vieții lor. În acest scop, sesiunea de la Stockholm va contribui prin discutarea ultimei probleme de pe ordinea de zi — pregătirile pentru o întîlnire a reprezentanților forțelor iubitoare de pace din toate țările în primele luni ale anului 1955.

Această sumară trecere în revistă a condițiunilor în care se desfășoară sesiunea de la Stockholm a Consiliului Mondial al Păcii ne arată, socot, marea însemnătate a acestei sesiuni pentru mișcarea partizanilor păcii din lumea întreagă în lupta lor pentru tratative între marile puteri, pentru securitate colectivă.

Cultură fizică și sport

Djurgardens (Stockholm) și-a încheiat turneul în țara noastră

Spectatorii prezenți în tribunele stadionului 23 August din Capitală au înfruntat cu hotărîre frigul de ieri după amiază pentru a asista la ultimul joc al echipei suedeze de fotbal Djurgardens (Stockholm) în țara noastră. Aceasta cu atît mai mult cu cît oaspeții întîlneau puternica formație Dinamo-București, care în ultimele meciuri din cadrul campionatului republican a avut o comportare din ce în ce mai bună.

În prima repriză jucătorii noștri au fost mult mai rapizi, mai deciși în acțiunile la poarta lui Arvidsson care s-a întrebuințat foarte serios. Dominarea echipei noastre este concretizată în urma unei acțiuni foarte frumoase pe aripa stîngă de unde Suru a centrat precis în fața porții la Ene, care de la 2 m. înscrie imparabil.

Din acest moment însă jucătorii noștri nu mai insistă atît de mult, crezînd că punctul înscris le va asigura victoria. Numai după 6 minute însă oaspeții egalează la o învălmășeală în fața porții lui Birtașu.

Iată că Dinamo București trece din nou la atac, domină uneori categoric făcînd un frumos joc de cîmp și — în urma unei acțiuni tot pe partea stîngă a terenului, Ozon înscrie cel de al doilea punct al dinamoviștilor.

Spre deosebire de repriza I în care dinamoviștii au atacat mai mult și mai eficace, după pauză, suedezii — departe de a se descuraja (și aici este meritul lor) atacă insistent. Întreaga echipă și în special halful de margine Larsson, înaintașii B. Andersson, Tvilling și Sandberg au o bună pregătire fizică ceea ce le permite să dezlănțuie numeroase atacuri, să treacă cu ușurință din apărare în atac. Cele două goluri înscrise în continuare de oaspeți — goluri care le-au asigurat victoria — sînt urmarea firească a tehnicii lor, orientării lor tactice, precum și simțului dezvoltat al porții. Echipa noastră a avut mult mai multe ocazii de a marca, însă acestea au fost ratate pe rînd de Ozon, Ene și Nicușor. Aceasta se datorește impreciziei în șut a atacanților noștri și excelentei apărări a oaspeților dintre care am remarcat îndeosebi pe fundașul Stenman. Dintre jucătorii dinamoviști Barta și Neagu (în prima repriză) au fost cei mai buni.

R. CALARAȘANU

Dinamo Orașul Stalin-Flacăra Ploești 1-0

Miercuri după amiază s-a disputat în localitate întîlnirea restantă din cadrul campionatului categoriei A de fotbal dintre echipele Dinamo Orașul Stalin și Flacăra Ploești. Jocul a luat sfîrșit cu rezultatul de 1-0 (0-0) în favoarea gazdelor prin punctul înscris de Radu Tudor în minutul 65.

În clasament, echipa Dinamo Orașul Stalin a trecut pe locul 11 la egalitate de puncte cu Metalul Hunedoara, dar cu un golaveraj mai bun.

Campionatul masculin de șah al R.P.R. pe anul 1954

Duminică 21 noiembrie, în Aula Bibliotecii Centrale Universitare, vor începe întrecerile din cadrul finalei campionatului masculin de șah al R.P.R. pe anul 1954.

La această competiție, care se va desfășura între 21 noiembrie și 19 decembrie, participă maeștrii internaționali I. Bălănel și O. Troianescu, maeștrii Gh. Alexandrescu, V. Ciocîltea, M. Rădulescu și candidații maeștri L. Karacsoni, P. Seimeanu, D. Drimer, I. Halic, B. Soos, S. Samarian, M. Șuta, T. Ghițescu, Gh. Mititelu, I. Szabo, E. Nacht, C. Radovici, E. Costea, C. Bartoș și O. Weissman.

(Agerpres)

Să nu fie tergiversate tratativele

Un nou și important document al politicii externe a statului nostru a fost publicat în ziarele de ieri: Răspunsul guvernului R.P.R. la nota guvernului sovietic privitoare la convocarea unei conferințe europene. Prin acest răspuns guvernul țării noastre se declară de acord să participe la conferința în problema creării unui sistem de securitate colectivă în Europa, conferință propusă de Uniunea Sovietică pentru 29 noiembrie la Moscova sau Paris cu participarea statelor europene, a S.U.A., și ca observator R. P. Chineză.

Această acțiune corespunde celor mai arzătoare cerințe ale poporului nostru, care urmărind febra pregătirilor militare din apus avînd ca scop crearea unui nou bloc agresiv ca și renașterea militarismului german, vede în politica securității colective calea spre asigurarea păcii, necesară desfășurării muncii pașnice.

E limpede pentru ori cine judecă obiectiv faptele că încheierea unui tratat al țărilor europene, prin care acestea se obligă să-și rezolve pe cale pașnică litigiile și prin acțiuni colective, mergînd pînă la forța armată, să înăbușe orice încercare de agresiune, deschide posibilități nebănuite pentru colaborarea internațională. E îndeajuns de arătat că schimburile economice și culturale vor lua o deosebită extindere și că sumele imense cheltuite pentru înarmare vor fi destinate unor scopuri pașnice, pentru a înțelege ce ar însemna în mod practic încheierea unui tratat general de securitate colectivă în Europa.

Acestea sînt desigur cîteva aspecte generale, dar se poate aminti că tratatul de securitate colectivă face posibilă unificarea Germaniei pe baze democratice, lichidînd astfel situația anormală a existenței unui popor cu două țări. De asemenea revanșarzii vest-germani și-ar vedea spulberate visurile de cucerire fie ele în vest sau în est, căci ar întîlni riposta *unită* a statelor europene, ceea ce nu s-a întîmplat în anii premergători celui de al doilea război mondial.

Chiar și numai din această prezentare reiese clar că tratatul securității colective corespunde întrutotul politicii guvernului nostru care urmărește să-și aducă contribuția la destinderea încordării internaționale. „Guvernul Republicii Populare Romîne — se spune în răspuns — consideră problema apărării păcii și a asigurării securității colective în Europa ca o problemă de interes vital pentru poporul romîn, ca și pentru celelalte popoare ale Europei".

Acest interes este izvorît din faptul că Romînia a cunoscut în mai puțin de jumătate de secol de două ori efectele nefaste ale formării de blocuri agresive și ale politicii imperialiste germane.

La începutul acestui secol, în 1916, trei sferturi din teritoriul țării a fost cotropit de armatele lui Wilhelm al II-lea. Ce a însemnat aceasta pentru poporul nostru, reiese clar din aceste instrucțiuni ale armatei germane: „Datoria cea mai însemnată a administrației militare în Romînia stă în a exploata țara în chipul cel mai desăvîrșit cu putință, pentru folosul Germaniei". (Instrucțiunile din 21 august 1917). Și acest ordin a fost din plin îndeplinit. Interesante date asupra jefuirii țării noastre de către ocupanții germani dă Nicolae Iorga în volumul „Istoria Comerțului". Astfel numai în primele 8 luni ale anului 1917 au fost trimise în Germania, 18 milioane kilograme alimente. De asemenea ocupanții germani au jefuit 201.153 tone lemn, 1.965.000 vite, sute și sute de vagoane de cereale și produse petrolifere etc. etc. Desigur că aceste cifre nu pot reda întreaga suferință a populației noastre exploatată la sînge de ocupanții germani.

Dar din istoria acelor vremuri se mai pot trage și alte învățăminte, și anume despre faimoasa politică a „garanțiilor" pe care sub o altă formă o practică și azi puterile occidentale după cum se vede din acordurile de la Londra și Paris. În 1916 printr-o convenție militară Anglia alături de Franța garantau că vor începe o ofensivă pe frontul de la Salonic pentru a atrage acolo trupele germane. Dar după cîte se știe ofensiva a rămas doar pe hîrtie, ceea ce a dus la dezastrul armatei romîne, prin concentrarea unor masive forțe germane.

Dealtfel ne putem referi și la o perioadă mai apropiată și anume la anii dinaintea celui de al doilea război mondial cînd din nou Anglia s-a oferit să „garanteze" integritatea noastră teritorială. Rezultatele sînt bine cunoscute. Ele au dus la pierderea unui milion de oameni, morți sau mutilați, în murdarul război împotriva Uniunii Sovietice. Vor trece anii dar aceste victime ale poftelor de cucerire ale imperialiștilor germani nu vor fi uitate.

Dar pentru a afla cum a reușit imperialismul german să-și refacă forțele după nenumăratele „piedici", „controale", „limitări", „garanții" prevăzute în tratatul dela Versailles nu e nevoie să ne adresăm cărților de istorie ci realităților contemporane care repetă fapte cunoscute. **Acordurile de la Londra și Paris încheiate de puterile occidentale au ca țel tocmai renașterea militarismului în vestul Germaniei și constituirea Wehrmachtului ca forță de șoc a unui nou pact anti-comunist.** Aceasta ar pune Europa în fața unor primejdii serioase, și nu numai răsăritul ei ci chiar și apusul. Aci e bine de reamintit legenda ucenicului vrăjitor care nu mai este în stare să oprească forțele pe care el însuși le-a dezlănțuit, legendă izvorîtă din înțelepciunea poporului și pe care Eden, Mendès-France și alții ar trebui să o [illegible]. Dar dacă cercurile conducătoare din occident nu înțeleg să-și amintească lecțiile istoriei, popoarele nu pot sta pasive în fața primejdiei care le amenință în urma ratificării acordurilor de la Paris. Ele văd deosebirea dintre politica occidentală și cea sovietică față de Europa. Și aici un fel de șablon propagandistic de genul afirmației „nota nu conține nimic nou", nu poate șterge influența pe care o joacă în sinul opiniei publice mondiale noua propunere sovietică. „Occidentul insistă asupra creării unor alianțe militare — scrie influentul ziar englez „Observer" — în timp ce comuniștii propun securitatea colectivă".

Dar aceasta nu este singura deosebire. Gaston Palewski, deputat gaullist, vicepreședinte al Adunării Naționale franceze declară: „*Mi se pare de neconceput respingerea propunerii de a se convoca o nouă conferință la Paris cu participarea a nouă țări din Europa răsăriteană de o parte și a celor 16 sau 17 țări occidentale, pe de altă parte, și aceasta cu atît mai mult cu cît, după cum noi am remarcat recent, Sovietele nu pun nici un fel de condiții preliminare pentru examinarea propunerilor cu privire la securitatea colectivă*". Din această interesantă luare de poziție se poate trage o concluzie: în apus există unii politicieni lucizi care văd că U.R.S.S. nu pune nici un fel de condiții preliminare conferinței propuse la 29 noiembrie. Aceasta în timp ce, după cum reiese și din toate declarațiile ale conducătorilor occidentali, tratativele cu Uniunea Sovietică sînt condiționate de aceștia de ratificarea prealabilă a acordurilor de la Londra și Paris.

În favoarea acestei atitudini, propagandiștii occidentali aduc mai multe argumente, ca să le zicem așa.

„Nota sovietică reprezintă o manevră propagandistică", spun aceștia. Veniți la o conferință și acolo se va vedea cine face propagandă și cine dorește pacea cu adevărat li se poate răspunde. Acest fapt îl remarcă cu justețe și ziarul croat „Viesnik" care scrie într-un comentar intitulat „Nota Sovietică": ...„*Conferințele diplomatice nu constituie ele oare cea mai bună metodă de cunoaștere a adevăratelor intenții și tendințe ale unei părți sau alteia, și de verificare a propriilor îndoieli?*"

Nota sovietică are menirea să lovească în „unitatea atlantică" este alt slogan favorit al diplomației occidentale. La aceasta se poate răspunde prin două întrebări: oare la sistemul de securitate colectivă este chemată să participe numai una din marile puteri apusene? Nu, ci toate trei (Franța, Anglia și S.U.A.), cu toate că S.U.A. nu este o țară europeană. Oare la conferință au fost invitate numai unele țări apusene europene? Nu, ci toate țările cu care Uniunea Sovietică are relații diplomatice, lăsîndu-se posibilitatea invitării și altor țări. După cum remarca și G. Palewski țările apusene vor fi în majoritate (16 sau 17, spune el).

Un alt argument, este în fine, teama că „acceptarea propunerilor sovietice va duce la distrugerea sistemului de apărare occidental". „Sistem de apărare"? Împotriva cui? Căci este știut că nimeni nu amenință țările occidentale. E însă limpede că securitatea colectivă va crea tuturor popoarelor cel mai sigur mod de apărare ne mai fiind nevoie de o apărare occidentală sau răsăriteană.

În fapt toate aceste manevre propagandistice urmăresc să dea posibilitatea politicienilor occidentali de a înșela masele. Ei nu vor tratative ci pălăvrăgeli despre tratative în spatele cărora să obțină ratificarea acordurilor de la Paris. Or, un asemenea act va duce — așa cum este și firesc — la luarea de către popoarele iubitoare de pace de noi măsuri pentru asigurarea securității lor.

Se înșeală amarnic acei ce speră în posibilitatea unor discuții cu Uniunea Sovietică de pe poziții de forță.

Desigur că statele iubitoare de pace nu pot rămîne nepăsătoare față de pericolul reînarmării Wehrmachtului și a creării unei coaliții agresive în Apus — fapt subliniat și de nota de răspuns a guvernului R.P.R.

Făcînd presupuneri asupra desfășurării ulterioare a evenimentelor, comentatorii unor ziare apusene scriu că la Moscova va avea loc, în orice caz, conferința prevăzută pentru 29 noiembrie, chiar dacă puterile apusene vor refuza să participe, preferind calea primejdioasă și plină de grave consecințe a constituirii unui nou bloc militar care să includă pe militariștii vest-germani. În acest sens Grigg, corespondent al agenției „United Press" face următoarele supoziții: „*Diplomații care studiază nota sovietică sînt convinși că Moscova intenționează să convoace conferința în orice împrejurare. Se spune că, după părerea acestor diplomați, dacă Occidentul va respinge această propunere, atunci Sovietele se vor folosi de această împrejurare pentru a crea o uniune care să contra-balanseze blocul occidental*".

Primejdia pe care o reprezintă pentru pace ratificarea acordurilor de la Londra și Paris impun deci convocarea neîntîrziată a Conferinței pe întreaga Europă în vederea elaborării sistemului de securitate colectivă.

Acest lucru este cerut alături de guvernele unor țări, alături de cercurile largi ale opiniei publice mondiale, și de poporul nostru care prin răspunsul guvernului R.P.R. și-a spus cuvîntul în această vitală problemă a viitorului Europei.

SERGIU BRAND

VIZITA LUI N. S. HRUȘCIOV IN R. S. S. TADJICĂ

MOSCOVA 17 (Agerpres). — TASS transmite:

La 14 și 15 noiembrie, N. S. Hrușciov, prim secretar al Comitetului Central al P.C.U.S., a vizitat — împreună cu conducători ai Partidului Comunist din Tadjikistan și ai guvernului R.S.S. Tadjice, o serie de colhozuri și sovhozuri ale republicii, unde a luat cunoștință de mecanizarea cultivării bumbacului și de alte probleme legate de dezvoltarea agriculturii.

La 15 noiembrie a avut loc în orașul Kurgan-Tiube o consfătuire a președinților colhozurilor, directorilor S.M.T.-urilor și sovhozurilor, secretarilor organizațiilor de bază ale partidului și conducătorilor organelor de partid și sovietice din raioanele situate în valea Vahș.

În cadrul consfătuirii a luat cuvîntul N. S. Hrușciov, care a fost întîmpinat cu căldură de asistență.

Declarația guvernului R. P. Polone

VARȘOVIA 17 (Agerpres). — P.A.P. transmite următoarea declarație a guvernului R. P. Polone:

Guvernul Republicii Populare Polone, în conformitate cu poziția exprimată în cursul consultării cu guvernul U.R.S.S. cu privire la convocarea la 29 noiembrie a unei conferințe în problema securității colective în Europa, declară următoarele:

Poporul polonez, ca și celelalte popoare europene, vede primejdia serioasă pe care o reprezintă hotărîrile de la Londra și Paris, a căror esență constă în reînvierea wehrmachtului vest-german sub comanda foștilor generali hitleriști. Aceasta ar fi un act care ar amenința securitatea tuturor popoarelor europene și îndeosebi a popoarelor vecine cu Germania. Poporul polonez, care a suferit de pe urma ocupanților hitleriști uriașe pierderi în oameni și de valori materiale și culturale, nu poate rămîne pasiv față de reînvierea militarismului german agresiv.

Atunci cînd în fața parlamentelor unor țări europene se va pune într-un viitor apropiat problema acordurilor care prevăd din nou înarmarea militariștilor germani, adoptarea unor măsuri eficiente pentru preîntîmpinarea primejdiei care amenință pacea și securitatea Europei nu poate fi amînată.

Guvernul Republicii Populare Polone s-a adresat în repetate rînduri guvernelor marilor puteri și statelor vecine cu Germania, pentru a găsi căi care să ducă la asigurarea securității în Europa și reglementarea pașnică a problemei germane. În declarațiile din 9 martie a. c. și 8 august a.c., guvernul Republicii Populare Polone a sprijinit cu căldură ideea securității colective în Europa formulată de Uniunea Sovietică.

Guvernele și parlamentele statelor europene răspunzătoare de destinele popoarelor lor trebuie să hotărască dacă ele se pronunță pentru rezolvarea pașnică a problemelor europene și dacă pot să confirme acest lucru prin adoptarea propunerii cu privire la convocarea unei conferințe consacrate problemei securității colective în Europa. Tergiversarea nu poate fi cu nimic justificată întrucît ratificarea acordurilor de la Paris ar crea o situație ale cărei urmări ar fi primejdioase pentru destinele Europei.

Este absolut evident că dacă în urma ratificării acordurilor de la Paris planurile reînvierii militarismului german ar intra în faza realizării, guvernul Republicii Populare Polone ar fi nevoit ca împreună cu alte guverne să examineze problema adoptării unor măsuri îndreptate spre întărirea apărării și securității ei. Răspunderea pentru o asemenea situație ar purta-o atunci statele care au contribuit la restabilirea militarismului german agresiv.

Guvernul Republicii Populare Polone este de părere că propunerea cu privire la convocarea la 29 noiembrie a. c. la Moscova sau Paris a unei conferințe pe întreaga Europă în problema securității colective în Europa, cuprinsă în nota guvernului sovietic din 13 noiembrie a.c., creează o posibilitate reală pentru reglementarea problemelor legate de rezolvarea pașnică a problemei germane și de întărirea colaborării pașnice internaționale.

Cuvîntarea primului ministru al R. Cehoslovace V. Siroky

PRAGA 17 (Agerpres). — CETEKA transmite:

La 16 noiembrie a avut loc o ședință a comisiei pentru afacerile externe a Adunării Naționale a R. Cehoslovace, la care s-a discutat propunerea guvernului sovietic de a se convoca o conferință pe întreaga Europă, în vederea creării unui sistem de securitate colectivă în Europa.

La ședință, care a fost prezidată de Frantisek Kontan, vicepreședinte al Comisiei, au asistat Viliam Siroky, primul ministru al R. Cehoslovace, Zdenek Fierlinger, președintele Adunării Naționale, și Vaclav David, ministrul Afacerilor Externe.

După deschiderea ședinței, Viliam Siroky a rostit o cuvîntare care a fost primită cu aplauze îndelungate. La discuții au participat numeroși membri ai Adunării Naționale, care au subliniat unitatea poporului cehoslovac și au declarat că aprobă întrutotul discursul rostit de premierul R. Cehoslovace.

În încheierea ședinței, comisia pentru afacerile externe a Adunării Naționale a adoptat un apel către deputații parlamentelor europene în care după ce salută hotărîrea guvernului R. Cehoslovace de a participa la conferința pentru securitatea colectivă în Europa, propusă de guvernul sovietic pentru data de 29 noiembrie, se cere parlamentelor țărilor occidentale să refuze ratificarea acordurilor de la Londra și Paris.

★

În cuvîntarea sa, Viliam Siroky, primul ministru al Cehoslovaciei a expus punctul de vedere al guvernului cehoslovac asupra noilor propuneri de pace ale guvernului sovietic, cuprinse în nota sa adresată țărilor europene și S.U.A. Viliam Siroky a subliniat în special că crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa ar permite să se înlăture primejdia de război și ar crea un obstacol de neînvins în calea remilitarizării Germaniei occidentale.

După ce a vorbit despre eșecul „comunității defensive europene", care a creat o premiză favorabilă pentru rezolvarea tuturor problemelor europene și a problemei germane pe baza unei înțelegeri în interesul tuturor popoarelor europene, Viliam Siroky a spus că adepții politicii de pe „poziții de forță", adepții politicii de remilitarizare a Germaniei occidentale nu vor să țină seama de învățămintele istoriei și de realitate.

Poporului cehoslovac nu îi este indiferentă problema securității lui proprii, precum și a păcii în Europa, a declarat în continuare V. Siroky. Poporului cehoslovac nu îi poate fi indiferentă nici soarta popoarelor din Europa occidentală și în special soarta poporului francez, cu care sîntem uniți atît prin legături istorice cît și prin legături culturale și politice. Noi avem interes ca Franța și celelalte țări vesteuropene să trăiască în pace și securitate. Poporul cehoslovac a cunoscut bine adevărata față a militarismului german.

Poporul cehoslovac, a declarat V. Siroky, dispune de toate premizele necesare pentru a apăra independența și libertatea minunatei sale patrii. El are o industrie puternic dezvoltată. În problemele păcii și securității țării sale, întreg poporul nostru este unit din punct de vedere moral și politic și este pătruns de un fierbinte patriotism și de o dragoste înflăcărată pentru patria sa. Aliatul nostru și cel mai bun prieten al nostru este o mare putere a lumii — Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste. Aliații noștri sînt statele de democrație populară din Europa. De partea noastră sînt uriașa putere mondială cu o populație de 600 de milioane de oameni — Republica Populară Chineză și sutele de milioane de luptători pentru pace din întreaga lume.

Libertatea și independența patriei noastre sînt asigurate trainic și definitiv, iar poporul nostru nu se teme deloc de nici o amenințare.

Guvernul Republicii Cehoslovace, a subliniat V. Siroky, declară cu toată seriozitatea că dacă lucrurile vor ajunge la înfăptuirea acordurilor cu privire la remilitarizarea Germaniei occidentale, de comun acord cu toți aliații și prietenii săi și împreună cu aceștia, el va întreprinde toate măsurile necesare pentru asigurarea și întărirea securității lui.

Nu încape îndoială că singurul drum just este crearea unui sistem eficace de securitate colectivă în Europa, bazat pe ajutorul reciproc împotriva agresiunii, pe respectarea reciprocă a intereselor statelor mari și mici, pe egalitatea lor în drepturi. De aceea, guvernul cehoslovac sprijină chiar de la început întru totul propunerea guvernului Uniunii Sovietice cu privire la încheierea unui „tratat general european de securitate colectivă", care urmează să creeze premizele necesare pentru rezolvarea problemei germane pe baze pașnice, precum și pentru o dezvoltare largă a relațiilor pașnice între toate țările.

Subliniind că puterile occidentale au respins în repetate rînduri propunerile de pace sovietice, în ciuda faptului că ele erau sprijinite de popoarele iubitoare de pace din Europa și din lumea întreagă, V. Siroky a spus: În această situație, guvernul Republicii Cehoslovace, exprimînd voința poporului cehoslovac, salută și sprijină cu bucurie propunerea Uniunii Sovietice de a se convoca la 29 noiembrie la Moscova sau la Paris o conferință a tuturor statelor europene care doresc să participe la ea, precum și a S.U.A., în problema creării unui sistem de securitate colectivă în Europa.

Guvernul cehoslovac se situează pe punctul de vedere că interesele asigurării păcii și securității tuturor statelor europene cer necondiționat ca la 29 noiembrie să fie convocată la Moscova sau la Paris o conferință a statelor europene pentru discutarea problemei creării unui sistem de securitate colectivă în Europa. Nu se poate admite nici un fel de amînare a tratativelor, deoarece aceasta ar putea să complice situația generală din Europa.

Guvernul cehoslovac, a spus în încheiere V. Siroky, se adresează în mod insistent tuturor statelor europene chemîndu-le să contribuie ca conferința din 29 noiembrie să devină cu adevărat o conferință pe întreaga Europă, care să deschidă calea spre pace și securitate în Europa.

Ședința Camerei Populare a R. D. Germane

BERLIN 17 (Agerpres). — A.D.N. transmite: La 16 noiembrie a avut loc la Berlin prima ședință a Camerei Populare a Republicii Democrate Germane, constituită în baza alegerilor din 17 octombrie 1954.

Ședința a fost deschisă de Otto Buchwitz, cel mai în vîrstă deputat al Camerei.

A urmat alegerea prezidiului Camerei Populare. Președinte al Camerei Populare a fost ales în unanimitate Johannes Dieckmann, deputat din partea partidului liber democrat. Prim vicepreședinte al Camerei Populare a fost ales Hermann Matern, deputat din partea Partidului Socialist Unit din Germania; vicepreședinți ai Camerei Populare au fost aleși E. Goldenbaum (partidul creștin-democrat), H. Homann (partidul național democrat), G. Gotting (Uniunea creștin-democrată), Grete Greh-Kummerlöw (Uniunea sindicatelor libere germane), Wilhelmine Schirmer-Proescher (Uniunea democrată a femeilor), F. Ebert (Reprezentanța populară a Marelui Berlin).

Deputații Camerei Populare au trecut apoi la examinarea chestiunii numirii primului ministru al Republicii Democrate Germane. Președintele Camerei Populare, J. Dieckmann, a propus ca Otto Grotewohl să fie numit prim ministru al Republicii Democrate Germane. Deputații au aprobat în unanimitate această propunere.

O „onoare" care nu onorează

Se anunță că Papa Pius al XII-lea a fost numit „*membru de onoare*" al poliției din Chicago.

— Îți vine de minune sfinția-ta.
Desen de EUG. TARU

Conferința generală a U.N.E.S.C.O.

MONTEVIDEO 17 (Agerpres). — TASS transmite: În ședințele sale plenare din dimineața și după amiaza zilei de 16 noiembrie, Conferința generală a U.N.E.S.C.O. a continuat discuțiile pe marginea raportului prezentat de directorul general al U.N.E.S.C.O. În cadrul discuțiilor au luat cuvîntul peste 20 de reprezentanți ai diferitelor țări.

Delegatul Indiei, Humayun Kabir, a criticat lipsurile din activitatea U.N.E.S.C.O. El și-a exprimat regretul că conferința nu a primit Romînia și Bulgaria în U.N.E.S.C.O. și a criticat Comitetul Executiv al U.N.E.S.C.O. pentru că nu s-a pronunțat la conferință în apărarea recomandărilor sale privitoare la admiterea țărilor sus-menționate în U.N.E.S.C.O. În numele guvernului său, Kabir a propus participanților la conferință să adopte o hotărîre cu privire la ținerea celei de a 9-a conferințe generale a U.N.E.S.C.O. în India.

Șefa delegației daneze, d-na Bodil Koch, a condamnat hotărîrea conferinței prin care s-a respins cererea cu privire la admiterea în U.N.E.S.C.O. a Republicii Populare Chineze, Romîniei și Bulgariei.

La ședința de după amiază a luat cuvîntul șeful delegației R.S.S. Ucrainene, B. A. Koval. După ce a relevat succesele uriașe obținute de poporul ucrainean în dezvoltarea educației, științei și culturii și legăturile culturale largi ale R. S. S. Ucrainene cu alte țări din lume, B. A. Koval a subliniat: „Delegația R.S.S. Ucrainene speră că la actuala conferință generală a U.N.E.S.C.O. se vor lua toate măsurile necesare pentru consolidarea păcii și colaborării internaționale, și nu va fi trecută cu vederea nici o posibilitate pentru slăbirea încordării internaționale, pentru întărirea legăturilor prietenești în domeniul educației, științei și culturii".

SCURTE ȘTIRI

● După cum transmite postul de radio Berlin, Reprezentanța populară a Marelui Berlin, constituită în baza alegerilor din 17 octombrie a.c., a reales în unanimitate pe Friedrich Ebert în postul de primar general al Marelui Berlin.

● La 13 noiembrie a fost pusă în funcțiune centrala electrică de la Dunciou, situată la peste 20 km. est de Pekin. Această nouă centrală electrică reconstruită va da curent electric suburbiilor estice ale Pekinului în care se află numeroase industrii.

● După cum anunță Agenția Vietnameză de Informații, au fost terminate lucrările de reparație a barajului de la Ban Thach, care va iriga 33.000 hectare de pămînt în Vietnamul central.

Acest important baraj a fost grav avariat de avioanele franceze în timpul războiului.

● Atenția presei și a cercurilor parlamentare din Indonezia a fost atrasă la 15 noiembrie de relatarea ziarului „Merdoka" care a anunțat că societățile aparținînd puterilor occidentale din Indonezia au creat un fond în sumă de 750 milioane rupii pentru finanțarea acțiunilor subversive împotriva republicii Indonezia.

SPECTACOLE

JOI 18 NOIEMBRIE 1954

TEATRE: Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.: Cio-Cio-san; Teatrul de Stat de Operetă: Aculina; Național „I. L. Caragiale" (Studio): Platon Krecet; Național „I. L. Caragiale" (Comedia): Cei din Dangaard; Municipal: Lumina de la Ulmi; Tineretului: Sînziana și Pepelea; Studioul Actorului de Film „C. Nottara": Mincinosul; Armatei (B-dul G-ral Magheru): Avarul; Armatei (Calea 13 Septembrie): Pirjolul; Teatrul Maghiar de Stat din Sft. Gheorghe, Torent de primăvară (la Teatrul Muncitoresc C.F.R.-Giulești; Ansamblul de Estradă al R.P.R.: Concert de muzică ușoară romînească (ora 20 în sala din Calea Victoriei). Magazin de stat (ora 19,30, în sala din Str. Alex. Popov nr. 23); Teatrul „Țăndărică": Umor pe sfori (în sala Baruch Berea); Ansamblul de păpuși al teatrului Armatei: Capra cu trei iezi (ora 16,30, în sala „Modern" din B-dul 6 Martie nr. 2).

CINEMATOGRAFE: Patria, I. C. Frimu Libertății, Gh. Doja: Scanderbeg; Republica, București, Înfrățirea între popoare: Ordinul Ana, Maxim Gorki: Iulius Fucik; Lumina: Locotenentul lui Rákoczi; N. Bălcescu: Palatul științei: Alex. Popov Miorița: Copiii străzii; Cultural Elena Pavel: Răzbunarea; Constantin David: Vinovații fără vină; Vasile Roaită: Schubert; 8 Martie, Victoria, Alex. Sahia: Răsare soarele (seria a II-a); Timpuri Noi: Discuții asupra modei. Tîrgul internațional de la Lyon; Unirea: Aleko. Frații Liu; Flacăra: Asaltul fortului din munți; T. Vladimirescu: Campionii noștri și filmul de desen animat „Marinică"; Aurel Vlaicu: Examen de maturitate; Munca: Prieteni credincioși; Arta: Suflete zbuciumate; Popular Rahova: Descoperire misterioasă; M. Eminescu: Poemul dragostei; Moșilor, 23 August: Școala curajului; Donca Simo: Într-un port îndepărtat; Ilie Pintilie: Încărcătură periculoasă; 1 Mai: În numele legii; Volga: Slugă la doi stăpîni; 1 Mai: Agentul nr. 13, Olga Bancic: Prințesa trufașă; Gheorghe Coșbuc: Inimi tinere; Boleslaw Bierut: Inimă rece.

ECOUL MONDIAL AL NOII PROPUNERI SOVIETICE IN PROBLEMA SECURITĂȚII COLECTIVE

FRANȚA

PARIS 17 (Agerpres). — Propunerea guvernului sovietic de a convoca la 29 noiembrie o conferință pe întreaga Europă în problema securității colective a avut un puternic răsunet în rîndurile opiniei publice și în cercurile politice franceze.

În comentariile sale cu privire la propunerea sovietică, ziarul „Le Monde" arată că „Occidentul s-a grăbit prea mult cînd a afirmat că Uniunea Sovietică se va împăca cu reînarmarea Germaniei".

În încheiere, „Le Monde" preconizează o politică de dezarmare declarînd că „dacă și o parte și cealaltă ar renunța la această cale (adică la dezarmare) ar fi puțin probabil că se va mai păstra minimul de încredere necesară pentru menținerea coexistenței pașnice. De pe acum, scrie ziarul, începem să întrezărim care ar fi mîine consecințele unei noi curse a înarmărilor pentru întreaga omenire".

Potrivit postului de radio Paris, președintele Comisiei pentru Afacerile Externe a Adunării Naționale, Daniel Mayer, a declarat că trebuie să se dea un răspuns favorabil notei sovietice cu privire la convocarea unei conferințe pentru garantarea securității colective în Europa.

Ziarul „L'Humanité" scrie că propunerea sovietică „scoate în evidență caracterul decisiv al zilelor care vor urma. Ea trezește, continuă ziarul, o speranță uriașă în rîndurile popoarelor, inclusiv a poporului german... La rîndul lor, francezii înțeleg că ne apropiem de răscrucea căilor spre pace și că Franța trebuie să profite de prilejul care s-a ivit pentru a împiedica reînvierea militarismului german și pentru a asigura trainic securitatea țării".

Propunerea sovietică a fost primită de asemenea în mod favorabil de anumite cercuri politice franceze de dreapta, preocupate să împiedice primejdia pe care o reprezintă reînvierea militarismului german... Nota sovietică a impresionat puternic pe membrii parlamentului care cer ducerea de tratative cu Uniunea Sovietică înainte de dezbaterile asupra ratificării acordurilor de la Londra și Paris.

GERMANIA

BERLIN 17 (Agerpres). — Ziarele vest-germane din 15 noiembrie acordă o mare atenție notei guvernului sovietic cu privire la convocarea unei conferințe pe întreaga Europă.

Comentînd nota guvernului sovietic, influentul ziar vest-german „Frankfurter Allgemeine" scrie că această notă reprezintă un pas nou în politica sovietică. „Ar fi o greșală, scrie ziarul, ca această acțiune diplomatică (nota guvernului sovietic) să fie privită doar ca un pas menit să preîntîmpine admiterea Germaniei occidentale în blocul Atlanticului de nord... Nota nu a fost adresată puterilor de ocupație a Germaniei, ci unui număr de 23 țări și are drept scop nu restabilirea unității Germaniei, ci crearea unui sistem general de securitate colectivă în Europa. Aceasta este a doua cale urmată de diplomația sovietică, după ce prima cale, cea a tratativelor restrînse cu privire la Germania, a rămas fără răspuns din partea occidentului".

Johannes Brockmann, președintele partidului german de centru, a recomandat de asemenea să se folosească orice posibilitate pentru destinderea internațională și pentru sporirea șanselor de unificare a Germaniei.

Nota guvernului sovietic cu privire la crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa este salutată și sprijinită de poporul german. Presa germană publică numeroase comentarii ale reprezentanților celor mai diferite pături ale populației din cele două părți ale Germaniei.

Nota guvernului sovietic din 13 noiembrie a avut un viu răsunet în rîndurile populației din Germania occidentală. Potrivit relatărilor presei democratice germane, 3.000 de locuitori din cartierul Tiergarten din Berlin (sectorul britanic) au întîmpinat cu căldură nota guvernului sovietic în cadrul unui miting consacrat întîlnirii cu candidatul Partidului Socialist Unit din Germania la apropiatele alegeri din Berlinul occidental.

R. P. CHINEZĂ

PEKIN 17 (Agerpres). — China Nouă transmite: Ziarul „Jenminjibao" publică un articol de fond consacrat notei adresate de guvernul sovietic guvernelor țărilor europene și S.U.A. Ziarul scrie că noua propunere a guvernului sovietic reprezintă un mare efort îndreptat spre menținerea păcii în Europa și în întreaga lume.

Sînt din ce în ce mai necesare scrie ziarul, eforturi comune ale tuturor statelor europene în scopul creării unui sistem colectiv de securitate în Europa.

Eforturile permanente și consecvente ale U.R.S.S., scrie în continuare ziarul, îndreptate spre soluționarea pașnică a problemei germane, unificarea Germaniei, transformarea ei într-un stat democratic și iubitor de pace și crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa au găsit o largă aprobare și un larg sprijin în rîndurile opiniei publice din țările europene.

Poporul chinez, declară în încheiere ziarul, nu numai că este interesat să fie pace în Asia, dar el este de asemenea interesat să fie pace în Europa. De aceea, el sprijină fierbinte propunerea U.R.S.S. cu privire la convocarea unei conferințe pe întreaga Europă și este gata să trimită la această conferință un observator al său.

ANGLIA

LONDRA 17 (Agerpres). — Agenția Reuter transmite răspunsurile date de ministrul englez al Afacerilor Externe, Eden, la întrebarea liderului opoziției Attlee, cu privire la noua propunere sovietică de a se convoca o conferință în problema securității generale europene făcută în nota din 13 noiembrie.

Eden a declarat că nota sovietică este îndreptată împotriva ratificării acordurilor de la Paris privitoare la înarmarea Germaniei occidentale.

Eden a încercat să creeze impresia că nota sovietică n-ar cuprinde nimic nou.

Eden a declarat în continuare că el nu a expus punctul de vedere al guvernului. „Nu am putut să fac acest lucru, a spus el, dar am considerat că ar fi just să comunic Camerei prima noastră reacție".

În acest fel, Eden s-a eschivat de la o analiză serioasă a notei sovietice, ocolind în special acea parte a notei în care se vorbește despre consecințele apropiatei ratificări a acordurilor privitoare la militarizarea Germaniei occidentale și referindu-se la nota sovietică a repetat în esență cele difuzate de propaganda țărilor occidentale.

IUGOSLAVIA

BELGRAD 17 (Agerpres). — TASS transmite: Ziarul croat „Viesnik" a publicat un articol intitulat „Nota sovietică", în care subliniază că în ultima vreme, în relațiile internaționale s-au produs schimbări care fac cu putință ca soluționarea problemelor litigioase să nu mai necesite măsuri militare, ele putînd fi rezolvate, în primul rînd, prin tratative diplomatice.

Este cert că tratativele diplomatice au dat în ultimul timp rezultate pozitive.. N-ar trebui respinsă din capul locului nici o posibilitate care ar putea să fie îndreptată cît de cît spre lichidarea diferendelor în Europa și spre o consolidare europeană. Firește, un eventual consimțămînt la convocarea conferinței nu înseamnă încă asumarea obligațiilor de a renunța la măsurile de precauție existente și la programele de securitate proprii.

REDACȚIA: București, Piața Scînteii, Tel. Nr. 7.81.00. Secția scrisori Tel. 7.58.81. DIFUZAREA: Tel. Nr. 5.38.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piața Scînteii.